

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 465

Vineri 4 aprilie 1958

4 pagini 25 bani

Un grup de participanți la consfătuire, discutind într-o pauză.

CONFĂTUIREA PE ȚARĂ a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

Joi dimineața au început în Palatul sporturilor din orașul Constanța lucrările consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Române.

La consfătuire participă fruntași în producția agricolă, delegați ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție cu rentă, întovărășirilor agricole, lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, ingineri și tehnicieni agronomi. Iau parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid și alți activiști ai organizațiilor de partid și de stat. La lucrările consfătuirii participă ca invitați țărani cu gospodărie individuală și fruntași în muncile agricole.

De asemenea sînt prezenți scriitorii, ziaristi romîni și străini.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Constantin Pirvulescu, Dumitru Colui, Leonte Rădu, Ștefan Voicce, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului Regional Constanța al P.M.R., activiști de partid, președinți de gospodării

colective și întovărășiri, colectiviști fruntași etc.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Alexandru Moghioros, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Romine — a spus vorbitorul — au convocat această consfătuire cu scopul de a analiza felul cum se îndeplinesc hotărârile Congresului al II-lea al P.M.R. privind transformarea socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole. În cei doi ani care au trecut de la cel de al II-lea Congres al P.M.R. în agricultura noastră au fost obținute succese însemnate, sectorul socialist a crescut considerabil, un număr însemnat de raioane sînt astăzi complet cooperativizate. Succese deosebite s-au obținut în regiunea Constanța, unde toți țăranii muncitori au pășit cu încredere în gospodăriile agricole colective. În condițiile orînduirii noastre democrat-populare agricultura dispune de mari posibilități de dezvoltare. Partidul nostru, preocupîndu-se continuu de rezolvarea importantei sarcini a transformării socialiste a agriculturii și a creșterii producției agricole, este convins că există condiții ca agricultura noastră să producă tot mai mult grâu, mai mult porumb, să fie sporită producția de carne, lapte și alte produse animale, ceea ce va contribui la ridicarea simțitoare a nivelului de trai al poporului muncitor.

Consfătuirea noastră a fost convocată tocmai pentru a discuta aceste probleme și a vedea ce trebuie să facem în vederea dezvoltării mai departe a agriculturii, a construirii socialismului în satele țării noastre. Sîntem convinși — a spus vorbitorul în încheiere — că tovarășii prezenți aici, cadre cu o bogată experiență, vor participa activ la dezbaterea teminică a tuturor problemelor și vor face propuneri valoroase menite să ducă la un nou avînt în dezvoltarea agriculturii țării noastre pe drumul socialismului.”

În aplauze puternice ale celor peste 2.000 de participanți la lucrările consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a făcut o largă expunere asupra îndeplinirii hotărârilor Congresului al II-lea al P.M.R. și sarcinilor de viitor în domeniul transformării socialiste a agriculturii și creșterii producției agricole.

Au fost constituite 8 comisii de lucru pe specialități care vor analiza probleme privind producția de cereale, a plantelor tehnice, creșterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, îmbunătățirea funciare, probleme privind chimizarea agriculturii și construcțiile destinate agriculturii.

Vineri dimineața, după încheierea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, au început discuțiile.

Bujori timpurii

Personajul Gării de Nord coboară, mai din fiecare tren, grupuri de copii și-oși, conduși de oameni toare grijului și grăbiți. În ansamblu, fiecare grup pare foarte galgăos și cetașenii dau îndușugent din umeri:

- Copii!
- Dar cînd în larma generală a gării începi să disuși sunelele, îți dai seama că de fapt toată galgăia o fac cei mari.
- Copii, nu vă împrăștiati!
- Mai repede!
- Bașagele!..

Copiii sînt tăcuți. În afară de învîntulul „caz ulțic” — asta și cînd e un inspector — nu căsca aruncă cocoșoale de hîrtie — toți ceiași nici nu zăvesc. Dar seriozitatea lor nu înșală pe nimeni. Uchii îi travează. Uchii așazăți ai bunșenilor, ochii negri ca de figurăși ai moldovenilor, ochii cupriți și verzi, de toate nuanțele, ale-a-gă poste perane, peste călători, peste locomotive, urcă spre bolta de sticlă a gării, numău taximetrii, citeș reclamele, și scriștepe alta încunare în ochii aceștia — înși seriozitatea capșurilor nu mai poate înșea într-adevăr pe nimeni. De astel, e de ajuns un mic popos în așteptarea autobusușii și o giunna a ineputăbului „caz ulțic” pentru ca atmosfera reculeșă a catalonilor să se iareze ai. ce în ce mai mult, cedînd în lă-oucurii acestei excursii de vacanță în Capitală, pe care o vâd poate pentru prima dată.

„În parcuri, bujorii vor înflori abia la sîrșitul primăverii. Dar pe chipurile copiilor, chipuri care au uiaș să mai fie serioase și disciplinate, au început să mijesească bujorii timpurii, bujorii emojiei, în așteptarea nemevăzutușii...”

Seara, încă din primele zile ale vacanșii de primăvară, liernatele din București sînt pline. S-au instalat aici, vremeșnici locatari, elevii școlilor din Feldioara, din Cîmpulung, din Baia Sprie, din Iași — ain toată țara. Și chiar de a doua zi dimineața, grupurile în ca.e profesorii și învățătorii continuă să fie mai „sonori decît copiii (din nou „nu vă împrăștiati”, „fii disciplinați”, „intrati pe aici”, „ieșiți pe dincoace!”), își încep peregîrîrile.

TOT LECȚII ?

Se constată un lucru curios. Este știut că în vacanșii copiilor vor să se distreze, să se joace, să se odihnească. Au și motive, căci învățătura nu-i lucru ușor și e nevoie să mai răsuși puțin. Mai ales cînd te așteaptă cea ce n-ar trebui să se cheme „bătălia încheierii anului școlar”, deși mai capdă destul de des aspectul unei bătălii. Și, totuși, se pot auzi în aceste zile dialoguri care amintesc de cele mai grele lecșii din timpul anului școlar:

— Ce-ai învățat despre inducție? — Întreabă, de pildă, o voce groasă, din spatele unor ochelari ce impun respect.

— Inducția este... — Începe o voce subțirică. Și dacă nu se lămurește ce este inducția,

bujorii timpurii despre care eza vorbe înlătorasc în toată splendoarea pe obrajiși tităarușii nelămuririi.

Tot lecșii? Atunci unde e odihna? Merită să vii pînă la București ca să fii luat la întrebări despre inducție? Și cu toate acestea, înși vizitatori din Cîmpulung Muscel, pe care maistrul cercului electrotehnic al Palatului pionierilor „i-a luat la întrebări”, se silesc ca la examen. Căci maistrul cel cu ochelari împundtori se alăă lîngă tabloul de comandă al unei micra-centrale. Cel mult a părere de rău, cînd se termină „lecșia”, de adună în curșile școlilor și pe tot traseul excursiilor, curg întrebările și răspunsurile din domeniul geografiei, științelor naturale, istoriei. Și nu oțeză nimeni. Cel mult a părere de rău, cînd se termină „lecșia”. Căci nu obosete nimeni cînd „lecșile” se deslășoară, așa cum s-a întimplat cu elevii școlii „Gheorghe Lazăr” din București, în parcurile și împrejurimile Capitalei, la Muzeul de Artă, la uzinele „Republica”, la fabrica de sticlă sau la Observatorul astronomic...

„FACEȘI ȘI NOI AȘA !”

„Zilele excursiei noastre au rămas de neuitat”, vor repeți ca candoare copiii, în gazetele lor de perete, iraza-cliseu care pentru ei este proaspăt și actualizat. Căci într-adevăr nu vor uita nimic din ce au văzut, din ce li s-a întimplat. Nici tablourile, nici spectacolele, nici discușia cu maistrul de la Palatul pionierilor. Și nici latală dispariție a „cazului dișicil”, adus tocmai seara tîrziu la întelne de un cetașean milos, care-l gășise rătăcit, plîngînd.

Nu vor uita nici profesorii și învățătorii cele văzute. Și mulți vor spune, împreună cu elevii lor, cel cu bujorii timpurii în obrași, așa cum au spus profesorii și elevii din Cîmpulung Muscel vîndînd cercurile Palatului pionierilor și gîndindu-se la posibilitățile pe care le au în orașul lor:

— Faceșii și noi așa!

VALENTIN SAPUNA

O HOTĂRÎRE DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ

De peste 40 de ani Uniunea Sovietică ridică pe culmi mereu mai înalte stîndardul lăinii și păcii. A devenit o tradiție, un lucru obișnuit ca în fiecare problemă arzătoare a zilelor noastre P.C.U.S. și guvernul sovietic să întreprindă măsuri menite să exercite o influență hotărîtoare asupra întregii situații internaționale. Iată de ce din momentul în care s-a comunicat că A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., va prezenta în cadrul sesiunii Sovietului Suprem o declarație a guvernului sovietic cu privire la încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen, prietenii păcii din întreaga lume au înțeles că omenirea se alăă în fața unei noi și importante inițiatve de pace a Uniunii Sovietice.

Hotărîrea Sovietului Suprem a depășit însă pînă și cele mai îndrăznețe previziuni. U.R.S.S. încetează unilateral experiențele cu toate tipurile de arme atomice și cu hidrogen. Parlamentele și guvernele celorlalte două state care dispun de arme atomice și cu hidrogen — S.U.A. și Marea Britanie — sînt chemate să ia măsuri similare.

Gestul Uniunii Sovietice are un puternic răsunet în pămîntele ce o mai largi ale populației tuturor țărilor lumii. În Europa și în America, în Asia și în Africa, pretutindeni oamenii cu respirat ușurat. S-a făcut primul pas către soluționarea celei mai importante probleme care frământă omenirea — profilaxianrea războiului atomic, cel mai nimicitor din cele a cunoscute istoric. Hotărîrea istorică a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice demonștrăză tuturor celor de bunăcredință că ameninșarea războiului atomic poate fi înlăturată.

Uniunea Sovietică a pus încă o dată în balanșă păcii marea ei lăini, prestigiul și internațională lăini egală. Aceasta are o însemnătate uriașă. Aparținerea socialistă a acestui nobile lăel, faptul că ea a pornit de la statul care se situează în fruntea puternicului lăgur al socialismului arătat, o dată mai mult, că socialismul și pacea sînt de neșpărțit.

După cum se știe, această hotărîre a Sovietului Suprem a fost precedată de perseverente și consecvente eforturi din partea Uniunii Sovietice în scopul de a se realiza un acord cu S.U.A. și Marea Britanie cu privire la încetarea imediată și necondiționată a efectuării experiențelor nucleare.

Stăruind în politica lor de menținere și agravare a încordării internaționale prin continuarea programului de pregătiri în vederea unor noi aventuri militare menite să mărească profiturile magnășilor capitalului, guvernele american și englez au lăsat tără răspuns repetate propunerii realiste, constructive ale Uniunii Sovietice, a căror acceptare ar fi putut duce de mult la încetarea dăunătoarelor experiențe cu arme atomice și cu hidrogen.

Acum, cînd Uniunea Sovietică a hotărît să înceteze unilateral experienșele, cînd cel dinlăun sau a fost făcut, este rîndul guvernelor occidentale să urmeze exemplul sovietic. De aceea, aprobeind din toată lăina nouă înțelivă sovietică, ne întrebăm, pe bună dreptate, ce va întreprinde occidentalul, cum vor reacționa cercurile conducătoare americane și britanice în aceste momente de mare însemnătate pentru soarta umanității.

În ciuda vorbărilor despre „dragostea de pace” a puterilor occidentale, despre „munca constructivă pentru creșarea unei păci adevărate” cu care s-a lădat, nu de mult, însuși Eisenhower, primul reșcă al Washingtonului și Londra în legătură cu hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. încearcă să arunce o umbră de îndoielă asupra acțiunii întreprinșe de Uniunea Sovietică. Caracteristicile acțiunilor din aceste zile a cercurilor guvernante ale celor două state occidentale care dețin arma atomică și cu hidrogen sînt durată, nervozitatea și cantășia. Declarașii lor oficiale dovedesc că nu dorosc să sprijine inițiativa Uniunii Sovietice.

Atitudinea guvernelor occidentale este cu siguranță menită să împlădăscă sau, cel puțin, să tergiversare rezolvarea problemelor legașe de conștinșă la nivel înalt cerută tot mai insistent de opinia publică mondială. Margina pe lăina „reputatul implinșit” aceste guverne lău în grabă a serie de noi măsuri în domeniul amplășării de baza pentru lansarea rachetelor în țăările membre ale N.A.T.O. și al înarmării atomice a acestor state.

O excepșională acordă reacșunea. În această perioadă, înarmării atomice a Germaniei occidentale. Sub patronajul american și englez, Bundesstatul Republicii Federale Germane a lărată înarmarea atomică a Wehrmachtului vest-german. Cea mai dășugătoare armă pe care a cunoscut-o istoria a fost pusă în mîna milițarilor germani care a deslășuit cele două războare mondiale. S-a comis astfel un act ale cărui consecinșe vor fi funeșe dacă nu se va pușca la timp scavila politică care l-a generat.

Cercurile dirigușoare ale statelor occidentale vor, după cum se pare, ca înainte de înțerea conștinșă la nivel înalt să creșe condișii care să împlădăscă realizarea unui acord în primul rînd în problema dezarmării, inclusiv încetarea experiențelor nucleare. Reconoșcînd că „Uniunea Sovietică dispune de pozișii politice și diplomatice solide și avansășe la viitoarele tratative”, după cum se exprima William Frye în publicașia new-yorkeșă „Foreign Policy Bulletin”, occidentalii caută să secură la un „ata de echilibrare” care, după expresia acelușii Frye, „să poată rivaliza măcar cit de puțin cu atășia Uniunii Sovietice”.

Atu-urile pe care occidentalul vrea să le arunce pe masa tratășilor nu pot însă să rivalizeze cu acșunile concrete, eficace de pace a Uniunii Sovietice. Sînt convins că cel mai bun atu pe care puterile apuseșe l-ar putea utiliza cu succes ar fi să răspundă pozitiv chemășii sovietice de a lua măsuri pentru a asigura încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen. Un astfel de răspuns ar aduce o contribușia efectivă la însănătoșirea situașii internaționale, la consolidarea păcii, la înlăturarea spectrului apăștor al războiului atomic.

Popoarele tuturor țărilor așteaptă ca guvernele S.U.A. și Marii Britanii să-și revizușască pozișia și să adopte o atitudine pozitivă în problema încetării experiențelor nucleare. Au în lăta lor un drum deschis, un pas însemnat — poate cel mai greu — făcut de Uniunea Sovietică, un pas prin care statul sovietic a adus o nouă și urlășă contribușia la cauza păcii și securității popoarelor.

Prof. ION DRAGU
directorul Editurii de ștat didactice și pedagogice

Trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conștinșă micilor producători de la țară. Pentru ca astfel de schimbări să se producă este necesară, o dată cu creșarea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o răbdătoare și perseverență muncă de educare a țăranilor muncitori în spiritul muncii în comun, și de conștinșă a lor, în primul rînd prin puterea exemplului, de superioritatea gospodăriei socialiste.

(DIN EXPUNEREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ)

PROBLEMELE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI în atenșia sfatului popular raional

Problemele de învățămînt ocupă un loc însemnat în activitatea sfatului popular al raionului Topoloveni. Realizările obținute aici dovedesc din plin grija deosebită a sfatului popular raional ca întregul proces de învățămînt să se desfășoare în cele mai bune condiții. Acșunile întreprinșe în această direcție sînt numeroase, lăta citeva dintre ele. Pentru a se asigura cuprinderea în învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară, au fost construite școli pînă în cătunele și satele cele mai îndepărtate, cum sînt cătunele care în raionul Colesți. Au fost construite și lăsaluri în locul celor necesare reparașii. Într-un trecut nu prea îndepărtat, copiii din Cîrșteni, Cîndeștii Deal sau Șeseni, de pildă, învășau în lăsalurile vechi și dărăpănate. Acum

însă, prin grija sfatului popular, aici s-au ridicat, prin autoimpunere și muncă voluntară, școli spașioase și luminoase unde copiii învășau în condiții dintre cele mai bune. La școlile din satele Valea Calinești, Rîncioșii și altele s-au făcut reparașii importante. Numărul salilor de clasă crește mereu. Ca urmare, în raionul Topoloveni, în momentul de față, nici un copil de vîrstă școlară n-a rămas în afara școlii.

Ținînd seama de faptul că legătura dintre teorie și practică este una din condișii esenșiale care asigură buna pregătire a elevilor, sfatul popular raional s-a îngrijit ca întreprinderile din localitate să pună la dispozișia elevilor ateliere, unde aceștia pot efectua lucrări practice. Un atelier de acest fel înșeșază, de pil-

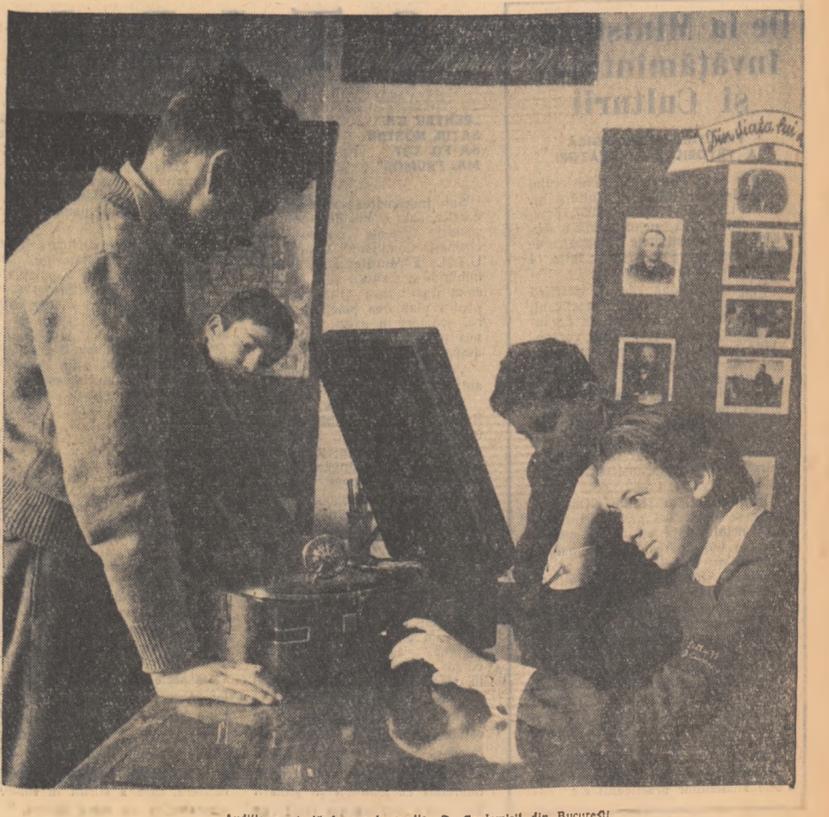
dă, acum, pe lîngă întreprinderea de transport din Leordeni. Tăste școlile de 7 ani din raion au primit spre folosinșă loturi experimentale pentru efectuarea lucrărilor practice agricole.

Cadrele didactice au primit un sprijin preșios din partea sfatului popular raional și în ceea ce privește orientarea profesională a absolvenșilor clasei a VII-a. Cu ajutorul acestuia au fost organizate în școli întilniri ale elevilor cu muncitori fruntași, cu absolvenșii ai școlilor profesionale etc. Asemenia întilniri au avut loc și în anul trecut și eficacitatea lor s-a dovedit în special la întreprinderea acestui an școlar cînd majoritatea absolvenșilor clasei a VII-a s-au îndreptat spre școlile profesionale.

Sfatul popular raional se preocupă îndeaproșe și de condișii de trai și de muncă ale cadrelor didactice, asigurîndu-le locuinșe, aprovizionădu-le la timp cu lemne, cu alimente etc. Celor care-și ridică calificarea, sfatul popular le-a creat condișii bune de studiu, scutiindu-i de anumite munci obșteti pentru ca timpul liber să fie folosit în vederea pregătirii.

Am înfășșit aici doar citeva din realizările sfatului popular al raionului Topoloveni în domeniul învățămîntului. Dar chiar și numai acestea arată că munca școlilor și a pedagogilor, buna pregătire a elevilor constituie pentru acest stat popular a preocupare de frunte.

E. ZAHARIA

Auditiile muzicāle la școala medie „D. Cantemir” din București

CENTENARUL DELAVRANCEA

Se sărbătorește în aceste zile, pe întreg cuprinsul patriei noastre, o sută de ani de la nașterea scriitorului Barbu Ștefănescu Delavrancea. Alături de Caragiale, Vlahuță, Slavici și Cosbuc, de care l-a legat o strinsă prietenie, Delavrancea este unul din exponenții viguroși ai realismului nostru critic, un scriitor a cărui operă a constituit o armă de luptă împotriva claselor exploatare, de demascare a lăcomiei și corupției „paraziților”. El a evocat cu vigoare trecutul de luptă al poporului și îndesabilă epocă plină de măreție a lui Ștefan cel Mare — soarele Moldovei — a dat glas puternic nebiruitului sentiment al iubirii de patrie, a susținut sănătoasele și bogatele tradiții folclorice populare. În opera sa, în nuvelele și în dramele sale, în evocările și conferințele sale luminoase, literatura română a cunoscut una din cele mai substanțiale realizări de la sfârșitul secolului trecut și începutul secolului nostru. Limba și stilul său, inspirate din eposul popular, sînt adevărate modele de armonie plastică și muzicală.

Născut la 11 aprilie 1876 în mahalaua Delea Nouă din București, ca fiu al orfășului Tudorăi Ștefan, Barbu Ștefănescu Delavrancea a copilărit prin grădinițe pline de zarzări de la marginea Capitalei, printre țărani și cărușii, bucurându-se adinc de lărmurile și trumusele naturii. Zestrea copilăriei sale o fost basmele și cîntecele populare, formele lor de limbă, bogățiile de cuvinte neose, selea de viață și încrederea în puterea muncii. Școala, aflată în „domnească” din strada Columbeilor, cu liceul „Sf. Sava”, pe care l-a urmat între anii 1890—1897, l-a lăsat însăsimă, lăsat dureros. Și cum ar fi putut să fie altfel atunci când „Domnul Vuca” de la școala „domnească”, eroal nuvelei cu același nume, „trăgea la palmă cu linia lată, cu năruș sau chiar cu linia în patru muchii... peste obraji, de lăpă, de urechi te încăleca, de păr te da căteuș, la ceală te burdușea” și cînd notele le puneau „generații și monitorii” cu ajutorul „băncușilor” și al „jurnaliștilor de slujă”. Cîi despre învățat, își amintea Delavrancea, „ceia, dețieile mergeau strună” nu învățau nimeni nimic, monitorii a rălau scolarul să învețe „dăci și pînă aci”. „La „Sf. Sava”, din timpul ireverențării căreia s-a născut nuvele „Barstierul”, l-au însăpmînat „de zorzăne și sclavia liceului, masa basierilor soioasă și murdărie”, profesorii care, „afară de doitrăi... na deschideau gura decît ca să ocărăscă”. Observațiile sînt și în această năvălă lăioasă și categorice: „Mă vinduseră ai mei, pe o înmățărită neghioabă și petăvălă... Capul mi se îneca cu cunoștințe nesuflete de urtic învățam de tri-că și de rusine... Viața din liceu mi ucisese iluziile... Aceste triste pagini autobiografice sînt documente convingătoare asupra nivelului școlii noastre din secolul trecut.

Fieva viguroasă a fiului de căruș, elanul său vital, inteligența vie și talentele multiple, altoite pe o robuță dragoste de muncă, îl ajută însă, biruind toate piedicile, să studieze cu ardore și să-și ia în 1892 diploma de absolvent al Facultății de drept. Timp de un an studiază viața juridică, artistică și literară a Parisului, iar în 1893 se înscrie în colegiul avocaților din București. Talentul său oratoric, caracterizat printr-o virtuozitate stilistică unică printre contemporanii, l-a împins de la început pe calea unor mari succese. Totuși, în primul deceniu al activității sale, Delavrancea, fiind pas cu ascensiunea lui Caragiale și a lui Vlahuță, se consacră în primul rînd literaturii. La scurte intervale de timp, trecînd peste încercările poetice publicate

În 1876 și 1877, ne semnificative și nereținute de scriitor, apar astfel volumele sale de nuvele și povestiri Sultănică (1885), Trubadurul (1887), Paraziții (1893) și Intre vis și viață (1893), cărora le adăugă mai tirziu, prin selecție, culegerea de „tipuri și moravuri” intitulată Hași Tudose (1903). Prin „Sultănică”, publicată în lătia oară în 1883, Delavrancea a deschis o largă lăreastră spre viața oamenilor de la țară, evocînd, cu o rară putere artistică, trumusele peisajului musculean, obiceiurile, locurile, porturile și tradițiile populare, pentru ca apoi, prin „lanca Moroi”, prin „Paraziții” și prin „Hași Tudose”, pentru a cita numai cîteva din nuvelele din această categorie, să îndăjise viața exploatarelor din mediul bucoarean, robii banului, plăcerilor vulgare sau cămătariei și avariei dezumanizatoare. Prin „Hași Tudose”, una din cele mai de seamă nuvele românești, Delavrancea a înfăășat o întreagă categorie socială denunțîndu-i ipocrizia, lăcomia după avere și dorința fizică și morală în care se va prăbuși. În toate aceste volume, și mai ales în volumul „Intre vis și viață”, se află și un însemnat număr de basme plămuite din elemente folclorice (Palatul de cleștar, Norocul dracului, Neghiniță etc.), Delavrancea dovedindu-se un mare poet al graiului popular.

În 1909 scriitorul dă la lăvea puternică sa trilogie inspirată din istoria Moldovei — Apus de soare (1909), Viitorul (1910) și Luceafărul (1910) — pentru a continua apoi cu comedia Irinel (1912), cu Hași Tudose (1913), cu A doua constituție, ce se va lipări în 1923. Succesul trilogiei e imens. „Apus de soare” e consacrată ca una din cele mai puternice drame naționale, devenind un adevărat izvor de patriotisme și de artă înălțătoare. Ca și „Scrisoarea III-a” a lui M. Eminescu, scrisă cu trei decenii mai înainte, „Apus de soare” arată calea unor virtuți și a unui ideal susținut de tradițiile viguroase ale poporului. În 1913 Delavrancea e ales membru al Academiei Romine. Discursul său de recepție a fost o înfăășare expunere despre estetica poeziei populare.

Ultimele ani ai scriitorului au fost năvăliti și triști. Făcîndu-și din eliberarea Transilvaniei și din unirea ei cu vechea țară o țintă cardinală a activității sale politice, Delavrancea a purtat între anii 1914—1916 o campanie pentru înțarea Romine în război avînd apoi durerea de a-și vedea patria cîmpolită de armatele germane. Dezastul țării l-a îndurerat adinc. În primăvara anului 1918, la 29 aprilie, își încheie zilele sub povara cămpolită a tratatului de la Bușina. A fost înmormîntat în cîmîtură „Eternitatea” din Iași. Opera sa literară nu e însă dintr-acele care se pot uita. Prin semnificația ei patriotică, prin trumusele limbii și prin vigoarea stilului, ea este merită unei îndelungi dănuiri cîntopîndu-se cu însăși conștiința poporului român, cu lupta sa pentru libertate și pentru apărarea patriei.

Evocările istorice ale lui Delavrancea relievă viteza și spiritul de sacrificiu al apărătorilor pămîntului nostru strămoșesc sînt adevărate lecții de educație patriotică. Aceleși învățămînturi pozitive le împune și dragostea pe care scriitorul a avut-o lănt de muncă și o nestăruire, pentru popor și tradițiile sale și pentru țorțele creatoare ale vieții.

Conferințele, spectacolele și numeroasele manifestări organizate cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la nașterea acestui scriitor sînt dovezi ale cîmîturii de care Delavrancea se bucură în amintirea poporului român.

VASILE NETEA

BARBU DELAVRANCEA

Desen de A. Stoicescu

„Lumină tuturilor”

Din multilaterală activitate în care Barbu Delavrancea și-a chemat talentul cu generozitate, entuziasmul care l-a manifestat pentru culturalizarea maselor populare este, poate, cel mai puțin cunoscut. Cu pasiunea de care a dat dovadă în tot ce a întreprins, Delavrancea a pledat pentru dreptul celor mulți și săraci la cultură, pentru crearea condițiilor materiale care să garanteze accesul tuturor la învățămînt.

În ziua de 17 martie 1895, cu ocazia discutării bugetului în parlament, Delavrancea a rostit un înfăășat discurs care cuprinde ideile și convingerile sale cu privire la învățămînt. Trecînd în revistă legea învățămîntului primar și anteproiectul de lege pentru învățămînt secundar, Delavrancea arată că legile acestea sînt „un păcat de neiertat”. Adresându-se ministrului Instrucțiunii Publice, Take Ionescu, izbucni: „Cu sau fără voie, dumneață năstării cămîturii în neamul care te-a pus pe această bancă... dacă într-adevăr de la poporul român ai primit portofoliul pe care-l deții” (întreruperi, protestări)... „Cînd însă dumneață restrîngi prin măsuri și legi robuțe chibzuie numărul celor în drept de a se lumina — și de fapt ai acest drept — sporești posibilitatea selecției artificiale”.

După ce arată că, „de fapt, condițiile materiale ale societății au prea sînt în favoarea talenților”, Delavrancea subliniază că atît legea învățămîntului primar, cit și anteproiectul de lege pentru învățămînt secundar au în vedere tocmai protecția celor bogați și năpăstuirea celor săraci. Cei bogați nu trebuie privilegiați, spune Delavrancea, nu numai pentru că au mijloace materiale mai mult decît suficiente, dar și pentru că s-au dovedit a fi sterili: „Sînt a lăția tineri bogați care au învățat cit au vrut și cit au putut... Pe aceștia sărăcimea muncitoare și

producătoare are dreptul să-i întrebă: „Ce ai produs pentru cultura generală? ce lucrare? ce opere? unde vîi tești tablourile, operele literare și științifice?”. „Dacă trecem peste cei mai în vîrstă, peste moșii și strămoșii bogatilor de azi și ne oprim la generația actuală, întreaga ei energie o vedem risipindu-se în petreceri și în lese. Singura răzburare a sărăcimii este că, de fapt, aproape numai ea a produs în timpul actual oameni care să se devertze stăruie și artelor”.

„Dar ce vîi răspunde, continuă Delavrancea, cînd istoria vîi va întreba: „ce-ai făcut pentru genul artistic al poporului român, pe cînd talente de seamă lu Caragiale deschideau birturi în gările drumului de fier?” cel mult: „am petrecut”.

„De glasul lui Delavrancea n-a avut nici un oare. Nici după rechizițiunile lui; au s-a schimbat nimic. Situația a rămas la fel de apăsătoare aproape încă patru decenii, pînă la eliberarea poporului român de exploatare, eliberare prin care s-au deschis larg porțile culturii. De atunci lozina lui Delavrancea „lumină tuturilor” a devenit realitate.

Sublinierea caracterului progresist al concepției lui Delavrancea în problema învățămîntului este un omagiu binemeritat pe care putem să-i aducem acum, la centenarul lui.

CONST. IANULESCU

Ne-am pregătit să începem activitatea pe lot

Rînceperea lucrărilor practice pe lotul experimental constituie pentru noi un bun prilej de a da viață și de a aplica în practică cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor de botanică.

Colectivul profesorilor de științe naturale de la școala medie nr. 1 din Carei a elaborat din vreme planul de muncă a stabilii tematice lucrărilor la general și planul de cultură, a extras sarcinile și a întocmit planul tematic al lucrărilor pe clase.

În cele ce urmează, voi da cîteva aspecte din lucrările pregătitoare în curs de desfășurare sau care vor fi începute în cel mai scurt timp.

În acest an, planul nostru de activitate cuprinde culturi și experiențe noi. Ne-am propus, astfel, să urmărim efectul îngrășămintelor bacteriene la mai multe culturi: la grîu de primăvară, la porumb, la floarea soarelui, la cartofi și legume. Bacterizarea semintelor, a cerealelor și a cartofilor se va face prin stropirea acestora în momentul semănatului, cu îngrășămintul care a fost diluat cu apă. Răsadurile de legume vor fi tratate prin cufundarea rădăcinilor în mucișca ce va fi pregătită în momentul plantării. Pentru a demonstra elevilor influența pe care o au îngrășămintele bacteriene, vom organiza în lanurile în care vom aplica aceste îngrășăminte, parcele de control (mator) fără îngrășăminte, pe care se vor executa aceleași lucrări ca și pe parcelele cărora li s-au aplicat îngrășămintele.

În ultimele săptămîni, echipele de elevi au activat la colțul naturii vîi unde s-au format deprinderi de condiționare a semintelor. Pentru a înțelega mai bine cum se efectuează aceste lucrări în unitățile agricole mici, am organizat o vizită la centrul de selecționare și tratare a semintelor din localitate. În școala, echipele de elevi au făcut curățirea (analiza purității semintelor) independent corpurile străine și semintele mușcate și șarte. Au fost reținute semintele mari, mele, sănătoase.

Pentru a folosi cu succes vremea de la sol de la începutul primăverii

și pentru a grăbi procesul de încolțire a semintelor plantelor legumicole (morcovi, pătrunjel, sfeclă), am pregătit semintele prin ierovizare. O echipă de elevi din școala noastră se ocupă de efectuarea lucrărilor de ierovizare a grîului de toamnă Cenad 117. După ce acesta a fost urmezit și a încolțit, a fost așezat într-o lădiță, într-o grupă cu zăpadă. Din 5 în 3 zile elevii controlează și aerisesc semintele, iar dacă este necesar, fac o umiditate suplimentară. Sub influența îndelungată a temperaturii scăzute, plantele de grîu de toamnă își parcur stadiul de ierovizare. Ele vor fi însălmîntate în mustul zăpezii, în tenul pregătit din toamnă, de îndată ce se va desprimăvăra. Pentru această experiență elevii au pregătit două parcele; în prima vor însălmînta grîu de toamnă ierovizat, iar în cealaltă, grîu de toamnă nelarovizat, și vor face în carnetele lor observații fenologice comparative privind dezvoltarea grîului pe cele două parcele.

Pentru pregătirea experienței privind importanța parcurgerii stadiului de lumină la plante, am pregătit cu elevii două cutii mari de carton gurdronat, pe care le vom aplica în cursul lunii aprilie asupra unei parcele însălmîntate cu grîu de primăvară și alta asupra mustarului. După ce aceste plante și-au parcurs stadiul de ierovizare, trec în stadiul de lumină. Elevii vor face observații comparative și asupra comportării plantelor din cele două parcele.

Alte experiențe urmăresc să deomonstreze însemnătatea însălmîntării termen, cu seminte condiționate, respectiv spațiul de nutriție. Pentru aceasta, vom însălmînta grîu de primăvară și porumb la termenul optim și mai tirziu, din 10 în 10 zile, pînă în luna iunie, se va însălmînta grîu de primăvară cu seminte condiționate și necondiționate; se va însălmînta porumb la distanțele cerute de agrominim, 70/70 cm., la distanțe mai mici, 50/50 cm., și la distanțe mai mari, 80/80 cm. În luna ie urmează elevii își vor nota în carnet observabile, iar în toamnă vor trage concluziile.

P. PETEANCU

CHEIA SUCCESSELOR

Din munca de educație în general există rețeta și tipare fixe, care sîi se pot aplica în toată, împărțirea experienței unor școli cu rezultate bune și a mijloacelor prin care au fost obținute aceste rezultate ajută mult pedagogilor, deoarece le ușurează găsirea unor căi potrivite condițiilor concrete în care muncesc. le stimulează activitatea creatoare în educarea elevilor.

Una din școlile în cadrul cărora au fost obținute bune rezultate în munca de educare a ucenicilor și elevilor este și grupul școlar „Ioșif Ranghet” din București.

„Dacă intrăm în școala noastră după ce sună de recreație — îmi spunea tovarășul directorului de studii Elena Beșchea — veți observa disciplina chiar din felul cum ies elevii din sălile de clasă”.

Acesta este un aspect în aparență lipsit de importanță. Dacă vizitezi însă clasele și atelierele, capeti imediat convingerea că aci disciplina a pătruns în toată viața școlară, că este

o disciplină reală, care nu se reduce doar la aspecte de suprafață. Disciplina care domnește în întreaga școală este evidentă în aspectul îngrijit al sălilor de clasă, al atelierelor, în atitudinea ucenicilor și elevilor față de învățător, față de munca în atelier, în atitudinea lor tovarășească.

Care este explicația și care sînt factorii care prin acțiunea lor conjugată au dat roadele amintite? Părea una-nimă, atât a profesorilor cit și a directorului Nicolae Tălpășan, este că succesele obținute în munca de învățare a elevilor sînt rezultatul unei munci organizate în primul rînd organizării unor colective puternice de elevi în fiecare clasă, colective cu o viață reală și intensă.

Începutul anului școlar, conducerea școlii împreună cu cadrele didactice s-au preocupat în primul rînd de crearea acestor colective. În fiecare clasă au fost formate: colectivul de conducere al clasei, colectivul care răspunde de problemele culturale-artistice, colectivul de atelier etc. Aceste colective au ca scop principal organizarea diverselor activități menite să întărească și să lărgască cunoștințele teoretice, tehnice de specialitate și culturale ale elevilor. Așa, de pildă, în competența colectivelor de atelier intră, pe lîngă problemele de legătură cu buna organizare a locului de muncă și evidența activității practice, și cele legate de organizarea diferitelor consfătuiri de analiză, prezentare de referate, confecționarea machetelor etc.

Dar formarea acestor colective nu reprezintă încă decît un prim pas. Esențialul nu era alcătuirea formală a acestor colective, ci imprimarea pe parcurs a unei activități precepe pentru fiecare colectiv în parte, căci adevărată forță a colectivului nu se făurește decît în acțiune. Călușii de acest principiu, profesorii și maeștrii au căutat în permanență să activeze colectivele din fiecare clasă în orice problemă ridicată de desfășurarea zilnică a orelor de curs, de practica de atelier sau de activitatea extrascolară.

Astfel, profesorul de tehnologie, inginer Petre Lungu, dă în permanență colectivului de ucenici electricieni din anul III sarcini de legătură cu studierea și executarea diferitelor scheme, grafice, planșe etc. în afara orelor de cursuri. Profesorii inginer Gh. Broștanu și Francisc Schlotter îmbogățesc cunoștințele viitorilor muncitori și tehnicieni radionisti, încercîndu-i acestora executarea unor piese, aparate și machete. În această activitate, colectivele de conducere ale grupelor din atelier au un rol important. Ca ajutor principal al maeștrilor-instructor, ele repartizează sarcini concrete pentru fiecare elev și veghează ca aceste sarcini să fie executate bine și în timpul fixat. Pentru fiecare sarcină nerezovalată la timp răspunde întregul colectiv în componența căruia a intrat rezolvarea sarcinii respective.

Datorită acestui sistem de organizare și activitate, elevii ajung să-și deplinească îndatoririle nu numai pentru că răspund în fața colectivului, ci și pentru că au prilejul să se mîndrească cu munca pe care o depun. Se formează și se întăresc sentimentul de solidaritate și de răspundere colectivă, un permanent spirit activ, specific unui colectiv încheat.

În condițiile unei asemenea opinii sănătoase a colectivului clasei în întregime lui, sarcina colectivului pedagogic devine mult mai ușoară. Este

Nu lipsesc din planul nostru nici lucrările de cunoaștere a metodelor învățate de cultivare a porumbului, de creștere și cultivare a porumbului hibrid.

Am efectuat, de asemenea, cu elevii experiențe privitoare la influența ierovizării cartofilor asupra recoltei. Cartofii selecționați au fost tratați cu formalină 0,5% și au fost ierovizati prin metoda obișnuită. La jumătatea lui august am efectuat, cu elevii, experiențele de înmulțire vegetativă a cartofilor prin ochiuri și prin butași.

În acest ab, vom căuta să îmbogățim sursele de plante tabanice, aromatice și medicinale prin noi culturi care prezintă interes pentru raționalul nostru.

O bună parte din tematica noastră se leagă de cunoașterea metodelor înaintate de cultură a legumelor în răsădite calde, semicalde și reci, pentru obținerea legumelor timpurii, semitimpurii și tirzii. Elevii și-au format deprinderi practice de pregătire a compoziției de pămînt pentru răsădite de însălmîntare. Într-o răsădinită caldă am însălmîntat, împreună cu elevii, legume vărzoase (varză timpurie — Ditmar, varză timpurie creată, gușoare timpurie — Dvorsky albe, conopidă timpurie — Bulgare de zăpadă); în altă răsădinită am însălmîntat pătlăgele roșii timpurii „Aurora”, roși de vară Pricaid, vinete; în a treia răsădinită ardei grași chinezesti, ardei lung teaca de Plovdiv, ardei gras — California, gogoșari bucoarești, și în sfîrșit a la patra răsădinită am semănat flori.

Cu planul întocmit, cu uneltele condiționate, cu semintele pregătite și repartizate, cu elevii repartizați pe echipe, așteptăm clipa în care vremea ne va permite să începem lucrările pe parcele experimentale, căci în această dată am desprimăvărat. Întrînd, o dată cu începerea lucrărilor, ritmul lor va fi deosebit de viu. De aceea, în perioada vacanței de primăvară, lucrările urgente vor fi efectuate de tinerii naturaliști din oras.

P. PETEANCU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

PRACTICA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR ÎNVĂȚĂTORI

În baza Ordinului Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 1249, din 25 iulie 1957, practica pedagogică neîntreruptă a studenților din institutele pedagogice de învățatori se va desfășura între 14 aprilie și 3 mai inclusiv.

În primele două zile ale practicii pedagogice studenții practicanți vor asista la lecțiile predate de învățătorii claselor respective, vor observa munca învățătorului cu clasa, vor discuta planurile de lecții cu învățătorii clasei și vor lua în primire clasele. În cursul următoarelor 14 zile (17—30 aprilie) practicanții vor preda toate lecțiile după orar și vor conduce, după planul de muncă al învățătorului, întreaga activitate instructiv-educativă.

Învățătorii din școlile elementare unde se efectuează practica pedagogică neîntreruptă au un rol important în îndrumarea profesională a studenților. Astfel, ei trebuie să comunice studenților practicanții temele lecțiilor și activităților pionieresti și în afara de clasă, să-i familiarizeze pe studenții practicanți cu clasa și cu particularitățile individuale ale elevilor, să dea consultații practicanților în vederea pregătirii lecțiilor, activităților pionieresti și în afara de clasă, să analizeze planurile lecțiilor și activităților pionieresti și în afara de clasă, să le aprecieze cu note și să facă observații în fișele studenților practicanți etc.

Ș T I R I

PENTRU CA SATUL NOSTRU SĂ FIE CIT MAI FRUMOS*

Sub îndrumarea cadrelor didactice, sute și mii de pionieri și școlari răspund cu însușeție chemării Comitetului Central al U.T.M., a Ministerului Învățămîntului și Culturii și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru plantarea puieților în jurul școlilor, în livezi, pe marginea șoselelor sau pe suprafețe despădurite.

Veștile care sosesc la redacție sînt tot mai numeroase.

Profesoara de științe naturale Butnaru Lucia, de pildă, a sădit împreună cu pionierii și școlarii din comuna Drăgășeni, raionul Negrești, într-o singură zi, în jurul școlii, 138 pomi fructiferi.

Pentru a preîntîmpina suprasaturarea marelui Oțului, pionierii și școlarii de la școala de 7 ani din comuna Slobozia Mîndra, raionul Tr. Măgurele, au sădit pe aceste mărișuri sub îndrumarea profesoarei de științe naturale, 5000 de puieți de ploș și salcie.

Cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Tîbănești, regiunea Iași, vor plasa în cursul acestei luni în parcul școlii și pe marginea șoselei 1000 de puieți și pomi fructiferi.

„Pentru ca satul nostru să fie cit mai frumos, — spune învățătoarea Nazarie Elena din satul Valea Ursului, regiunea Iași, — împreună cu pionierii și școlarii din școala noastră am sădit pe

drumul care duce spre școala 200 de puieți”. Iar la școala de 7 ani din comuna Vulturul, regiunea Galați, profesorii de științe naturale, împreună cu micii naturaliști, a plantat în livada școlii peste 200 de pomi fructiferi.

Realizări asemănătoare ale profesorilor și învățătorilor în acțiunea de plantare a puieților, în antrenarea pionierilor și școlarilor la curățirea și îngrijirea pomilor existîți și la școala de 4 ani din satul Cuci, la școala de 7 ani din comuna Băcești, la școala de 7 ani din comuna Rafaila — raionul Negrești — și la multe altele.

SPECTACOL DAT DE COPII

De curînd școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir” din Capitală a dat un spectacol în sala teatrului muzical „C. Tănase”. Spectacolul a constituit o mătură și preocupări profesorilor pentru crearea de opere originale inspirate din viața elevilor.

Feeria muzicală „Tinerete în fremăți”, de prof. Filip Davidsohn, reușește să surprindă cîteva aspecte din activitatea elevilor. Autorul este un bun cunoscător al psihologiei elevilor și în același timp un talentat compozitor. „Tinerete în fremăți” este prin excelență o operă de atmosferă, care a stîrnit în rîndul spectatorilor un mare interes.

CONSĂTUAREA EDUCATOARELOR

Consfătuirile cadrelor didactice din învățămîntul prescolar, care s-au desfășurat în zilele de 1 și 2 aprilie a.c. în toată țara, au avut ca obiectiv principal popularizarea experienței pozitive în legătură cu organizarea activităților de desen și modelaj. Problema aceasta necesită o discuție amplă, întrucît are o mare importanță în pregătirea copiilor pentru școala. Alți desenul și modelajul le formează copiii deprinderi necesare scrisului, le dezvoltă simțul estetic.

Consfătuirea cadrelor didactice din învățămîntul prescolar din raioanele N. Bălcescu și T. Vladimirescu din Capitală a început, conform tradiției, cu un referat. Referatul a scos în evidență principiile și metodele după care s-au călăuzit educatoarele din raioanele amintite — pentru a-i învăța pe copii să deseneze și să modeleze, a înfăășat experiența educatoarelor frumusețe, ca tov. Aurelia Brătescu de la grădinița „Negru Vodă” din raionul Tudor Vladimirescu, tov. Elisabeta Naumescu de la grădinița nr. 26 și tov. Illeana Toader de la grădinița nr. 55 din raionul N. Bălcescu, care au pus un accent deosebit pe activitățile premergătoare desenului și modelajului, pe observarea directă de către copii a obiectelor și a fenomenelor, pe folosirea ilustrațiilor, a literaturii pentru copii etc.

Problemele expuse în referat au fost larg dezbătute și în cadrul discuțiilor. În cuvîntul său, tovarășa A. Darie, educatoare la cîmîntul „30 Decembrie”, a amintit, printre altele, cît de mult au ajutat-o povestirile să dezvolte spiritul creator al copiilor, imaginația și inițiativa lor. Ea a arătat că povestirile lărgesc mult orizontul copiilor, îi îndeamnă să redea în desene ceea ce li se povestește, îi ajută să dea desenelor un conținut bogat și variat.

Participantele la consfătuire au ascultat cu interes experiența împărțită de tov. Chiriacchia Apostol, educatoare la grădinița „Pavel Tacocenco” din raionul N. Bălcescu, care folosește în desenul decorativ, cu bune rezultate, ele-

mente de artă populară accesibile copiilor.

Consfătuirea a scos la iveală și lipsurile din munca unor educatoare în ceea ce privește educația artistică a copiilor. S-a arătat că unele educatoare nu sînt seama de specificul grupelor, de posibilitățile copiilor de vîrstă prescolară, prezentîndu-le lucrări care înțeleg puterile lor. S-a subliniat și faptul că unele educatoare greșesc atunci cînd se opresc numai asupra lucrărilor bune, reușite, ale copiilor, arătîndu-se că este necesar să se revaleze progresul pe care le fac toți copiii, pentru a-i stimula.

În lucrările consfătuirii s-a atras atenția asupra faptului că spiritul creator al copiilor trebuie dezvoltat prin demontarea și prezentarea de modele potrivite specificului vîrstei prescolare.

Consfătuirea a dat educatoarelor prilejul să-și spună cuvîntul și în legătură cu materialul de îndrumare. S-au arătat greutățile determinate de lipsa lipsurii ale „îndrumătorului” pentru învățămîntul prescolar. De pildă, acesta nu prevede un conținut precis al acțiunilor pentru copii de 3 ani. De asemenea, îndrumătorul încalcă principiul accesibilității. El se oprește înăuntrul copiilor de 5—6 ani, se recunoscă 10-culor, ceea ce depășește posibilitățile lor. S-a propus ca îndrumătorul să dea indicații cu privire la felul cum trebuie să se desfășoare activitatea în fiecare grupă.

În ședințele pe secții, care au avut loc în cea de a doua zi a consfătuirii, s-au prezentat planuri de activitate la desen și modelaj, pe marginea cărora s-au purtat discuții.

Expoziția organizată în cadrul consfătuirii a cuprins desene și modele care au oglîndit munca educatoarelor și rezultatele bune obținute cu copiii în această direcție.

Consfătuirea le-a ajutat mult pe educatoare să cunoască cele mai indicate procedee de formare a deprinderilor de desen și modelaj atât de necesare în pregătirea copiilor pentru școală.

M. T.

Precizare

Ministerul Învățămîntului și Culturii precizează că învățătorii care urmează a se prezenta la reexaminarea profesională în condițiile publicate în „Gazeta învățămîntului” nr. 464 din 28 martie 1955, pe lîngă probele de examen prevăzute în acest număr, vor da examen și la pedagogie (oral).

I. MOSCU

PRIN ȘCOLILE RAIONULUI PAȘCANI

Dispar urmele

Colina domoale și râuri lene ca și graul moldovenesc. Drumuri largi de jar străjuit de cireși bătrâni, de plopi ori de salci, se conduc în ante de oameni gospodari, cu căștile vârate în culori pale, pe care mîna artistului popular a măiestrit modela de a frumusețe rară.

Pe aici a trecut războiul. În urma lui, ruine fumegînde, gropi pînăspre, tranșee, moșii întregu tabloul unei iziște mizerii — mizeria, foamete, înținerie. Și pe aici, cu ani în urmă, a rămasa vestea eliberării noastre și a libertății în viața încercarea în vitor și a neastîntății hotărîrea de a fiuri a tință naivă. Să pună capăt mizeriei și foametei, să înlăture neștiința și întinerul, să astupe gropile, pe loc ruinelor să reînălțarea locuințe, școli, dispensare. Acesta era gîndul localnicilor.

Oamenii muncii din raionul Pașcani, centru cu tradiții revoluționare, au trecut cu toată hotărîrea la acțiune. Sutele au fost refăcute, viața a intrat pe un nou făgă. Pe drumul învățămîntului, ca în toate celelalte sferelor, s-au lăsat multe mîsură. Nu numai că au fost refăcute toate școlile distruse sau avariate, dar în anii care au urmat s-au construit încă 27 localități noi cu 82 săli de clasă și 5 internate. Un număr de 12 construcții noi, cum sînt cele din Jugu, Dumbrăvița, Hărmanuș și altele au fost efectuate prin autoimpunere și posibilități locale.

Dacă în trecut nu existau decît 44 unități școlare și nici o școală medie, astăzi în raionul Pașcani funcționează 93 asemenea unități (56 școli de 4 ani, 13 școli de 7 ani, o școală medie și 23 grădinițe de copii).

Majoritatea școlilor au primit mobilier nou și material didactic în vederea desfășurării unui învățămînt de calitate. Astăzi, scrierile copiilor nu mai constituie o problemă în raion.

Prin străduința cadrelor didactice, în majoritatea comunelor și satelor au fost alfabetizați toți tinerii de carte. Pentru cei care au mai rămas și pentru copiii a lui la departare mare s-au organizat puncte școlare în apropiere ori s-au înființat unități noi cum sînt cele de la Moța, Soseaua Drăgușeni și altele. Pentru cei care frecventează clasele V—VII s-au amenajat internate.

Personalul didactic s-a bucurat de o atenție deosebită. Școlile sînt încădate acum, în cea mai mare parte, cu pedagogi calificați. Învățătorii și profesorii au stabilitate în muncă, ceea ce contribuie la întărirea atașamentului lor față de școlile în care lucrează.

În satele acestui raion se desăvîșea o bogată mîna educativă și în rîndul tinerilor. Mîntuirea sînt cea de educația culturală cu bogata lor activitate la care li dau cu prisosință contribuția sutele de învățători și profesori.

Urmele războiului și ale tristei mizerii rămase din trecut în domeniul școlii au dispărut sau sînt pe cale de dispariție. Acesta este rezultatul muncii rîndnice depuse de cadrele didactice și de organele de învățămînt din raion, care primesc permanent îndrumarea și sprijinul neprețuit al organelor locale de partid și de stat.

Devoțament

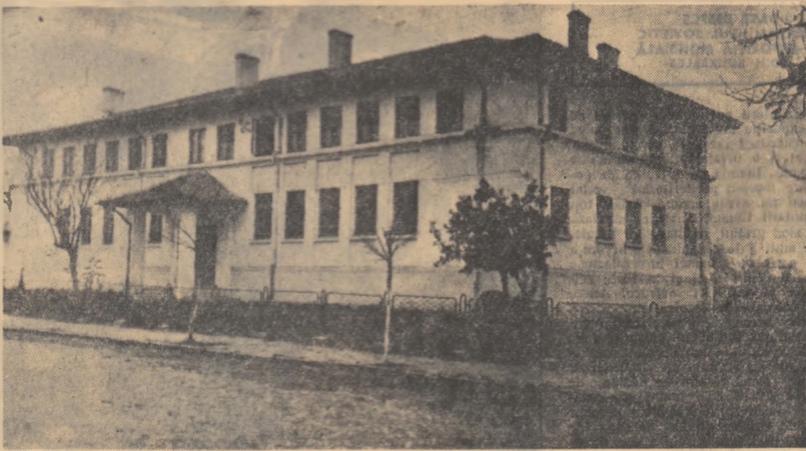
În 1951, la absolvirea școlii pedagogice din Iași, Florin Gidea a fost repatriat ca învățător la școala de 4 ani din satul Dumbrăvița, comuna Ruginoaș. Fiu de învățător din parțile Fălciucilor, iubind cu ardore profesia pe care și-a ales-o, noul dascăl s-a prezentat la postul său cu multă dragoste de muncă. În satul Dumbrăvița, sat locuit de urmași ai foștilor căcași dezrobite de Alexandru Ioan Cuza, nu exista însă un local de școală. Aceasta funcționa în câteva case ale sătenilor, după cum se putea, și în condiții grele. Din această cauză mulți copii rămăneau în afară de școală, iar numărul analfabeților era mare.

Noul învățător nu s-a descurajat. Sprijinit de organele locale, a pornit cu tot curajul la muncă. Fără a-și precupeți eforturile, el le-a arătat sătenilor necesitatea construirii unui local de școală. În scurt timp, dumbrăvițenii au găsit un teren potrivit, au adunat materiale și au început să ridice școala, care a fost terminată cu sprijinul acordat de organele raionale. Sătenii au contribuit la înfrumusețarea ei cu un gard frumos, iar grădina a fost plantată cu pomi fructiferi. Școala este astăzi un model de bună gospodărie, constituind un frumos exemplu pentru localitătii satului.

Acesta a fost însă doar începutul. Florin Gidea s-a dedicat cu tot devoțamentul muncii pentru ridicarea nivelului cultural al satului.

— Încă de acum doi ani — ne spune el — au fost alfabetizați toți neștiutorii de carte din satul nostru. Astăzi nu mai avem în sat nici un copil rămas în afară de școală.

Fără îndoială însă că lui Florin Gidea și celorlalți învățători din raion sînt nu le-a fost ușor să realizeze asta. A fost nevoie de o perseverență atît de curajoasă de alfabetizare, cit și pentru

Clădirea internatului școlii medii din Pașcani

Intr-o școală model

Despre școala de 4 ani din satul Herești, comuna Crătescu, sînt încă de la raion ca ar fi o școală model. Vînd să ne convingem de acest lucru, n-am stat prea mult în câmpna și — iată ne la fața locului. De la început școala ne-a făcut o impresie plăcută. O clădire aspectuoasă cu scări mari, bine întreținută, curățată ca un pahar, se înalță în mijlocul unei curți frumos întreținute, cu grădina de pomi, cu straturile de flori și alet pietruite.

Un prichindel ne întâmpină la intrare, în mîna cu o mătură și o cârpă. De ce sînti tu așa? — I-am întrebat.

— Sînt de serviciu — ne răspunde el mîndru. Nu puteți intra în școală decît dacă vă ștergeți bine pe picioare.

Fără de înfrînșarea prichindelului a trebuit să ne conformăm, și așa am reușit să intrăm în sala de scriere a acestei școli curățenice și în mare cinste.

Localul, deși construit cu vreo 8 ani în urmă, arată ca nou. Acest aspect se datorează dragostei cu care sătenii și copiii privesc școala și o îngrijesc. Învățătorii de aici — sînt numai trei la număr — lucrează în strînsă colaborare și cu oarecui frumoașă tradiție în ceea ce privește grîile țării de școală. Ne-a impresionat în mod deosebit aspectul plăcut al claselor și felul în care este păstrat mobilierul. Nimeni nu are crede că acest mobilier este folosit de cîțiva ani.

— Acesta este rezultatul unei tradiții ce s-a creat la noi în munca educativă — ne spune directoarea școlii — și anume grija pentru păstrarea avutului obștesc. Elevii noștri sînt deprinși cu îngrijirea clasei în care învață și a mobilierului încă din clasa I-3.

Aflăm că în Herești pregătirea copiilor pentru intrarea în clasa I-a începe din timp și într-un mod oarecum diferit de cel obișnuit. Copiii sînt învățați și viitorii elevi și clasei I-a. Cei dintr-o IV-a li conduc prin sălile de clasă, le arată lucrări executate de ei și li fac atenție asupra curățeniei orse există în școală. De aceea ei l-au recomandat cu căldură să fie primit în rîndurile candidaților de partid. Astăzi, Florin Gidea este membru al Partidului Muncitoresc Român. Acestă cinste l-a făcut să muncească cu și mai mult devotament. Împreună cu colegii săi a început să sprijine mai activ atragerea tîrănilor pe drumul gospodăriei socialiste. Ca propagandist la un cerc de învățămînt seral, el se străduiește să lămurească pe sătenii asupra

politicii partidului nostru și să le arate căile pentru construirea unei vieți mai bune. Recent, șase din tinerii săi au cerut să fie primiți în întovărășire cu toată suprafața de pămînt ce o posedă. Astăzi în Dumbrăvița sînt două întovărășiri al căror număr de membri crește mereu și se pregătește înființarea unei gospodării agricole colective.

Ca director al școlii, Florin Gidea mobilizează tot colectivul de învățători la o pregătire cit mai temeinică a elevilor și la desfășurarea unei rodnice activități obștesc.

Pentru strădania pe care a depus-o la construirea localului de școală, la lichidarea neștiinței de carte și la școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară din sat, pentru devotamentul cu care muncește la ridicarea satului și la pregătirea elevilor săi, la 30 decembrie 1957 Florin Gidea a fost decorat cu „Medalia Muncii”.

...și niște „gospodari”

Că omnia Mîrcesii se întînde pe o coastă domoală. De jos, înspre lunca Siretului. De sus, din capul satului, vezi „caștile nălbite” în, în neorîndnicia materială didactică, zeci de clase impachetate exact așa cum au fost trimise școlii de către secția de învățămînt. Pentru ca să găsești plama de carte ai nevoie de trei muncă, un jumătate înțelegătoare și unor cadre didactice întregite tabloul nu prea plăcut al școlii.

Ne oprim aici, intrînd în lov. I. Na zărim, cînd are de gîd să pună școala în discuție raională de învățămînt și cultura se va mulțumi să constată că școala din Mîrcesii lucrează nu merge bine sub aspect gospodăresc și, din cîte am aflat nu numai sub acest aspect. Noi avem certitudinea că această școală se poate ridica la nivelul celorlalte unități din raion, astfel încît să aș poată face cinste — așa precum de fapt se cuvine — memoriei marilor poez, al cărui nume se leagă de comuna Mîrcesii.

ștutorii de carte. Mulți tîrăni muncitori din sat sînt abonați la zăre. La cîminul cultural există o echipă de cor și una de teatru, permanent îndrumate de învățătorii.

Apreciind strădania pedagogilor pentru ridicarea satului lor, hereștenii au ales pe doi dintre aceștia ca deputați în satul popular comunal. Ne-am dat seama că învățătorii din Herești și-au câștigat de mult stima și dragostea sătenilor pentru felul în care lucrează în școala lor, pentru felul în care li îndrumază și li ajută la construirea unei vieți noi.

La terminarea vizitei la școala din satul Herești, curioși să aflăm cheia acestor succese, am întrebat-o pe tovarășa Ecaterina Cociță, directoarea școlii, ce metode au folosit pedagogii în munca lor.

— Nu aș putea spune că am folosit metode deosebite — ne-a răspuns ea. Ne sînt dragi școala și satul în care muncim și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrări de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

Am aflat că tovarășa Cociță lucrează în Herești de 32 de ani, iar de 10 ani este directoarea școlii. Tot de mulți ani lucrează aici și ceilalți învățători. Ei li cunosc bine pe toți localitorii satului, cunosc bucuriile și necazurile lor, sînt apropiați de ei și le stau în ajutor în orice împrejurare. Iubesc școala și profesia, și preocupat de ridicarea lor ideologică, îmbinăm experiența cu o pregătire permanentă și temeinică.

Am plecat din Herești cu satisfacție la școala pe care am vizitat-o este într-adevăr o școală model.

Un cuvînt despre orele educative

În domeniul învățămîntului, o mare atenție se acordă orei de învățare. Aceasta este o problemă deosebit de importantă, deoarece de la ea depinde în mare măsură rezultatul activității școlare. În școlile noastre, orele de învățare sînt organizate în așa fel încît să fie cât mai eficiente și să contribuie la dezvoltarea intelectuală și fizică a elevilor. Pentru aceasta, cadrele didactice trebuie să se pregătească bine înainte de a intra în clasă și să folosească metodele adecvate pentru fiecare grup de elevi. Este important să se țină seama de nivelul de cunoștințe al elevilor și să se adapteze conținutul lecțiilor în funcție de acesta. În plus, este necesar să se creeze un mediu de învățare care să fie stimulativ și să încurajeze participarea activă a elevilor. Astfel, orele de învățare pot să devină momente deosebit de interesante și productive pentru toți cei implicați în procesul educativ.

Oră de botanică

Profesorul M. Anton își trădează emoția, așteptînd o întrebare degajată. În clasă sînt prezenți 36 de elevi. Au o înfățișare îngrijită: fețele le sînt însă îmbujorate de joaca din recreație, întreruptă de clopoțel.

O dată cu elevii am deschis și noi „caștile”, pe care notăm: Oră de științe naturale la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Valea Seacă.

Profesorul a început verificarea cunoștințelor din lecția precedentă: plante mediteraneene. Întrebările sînt puse clar și răspunsurile exacte. („Ce plante mediteraneene cunoașteți?” „De ce le numim mediteraneene?” etc.). După primele răspunsuri, atmosfera de încordare se risipește. Toți elevii ridică mîna pentru a răspunde. Profesorul nu solicită două răspunsuri aceluiași elev, așa că pînă la urmă a putut afla ce știu mai toți elevii.

După ce copiii au descris principalele plante mediteraneene, se trece la întrebări din ce în ce mai grele, care solicită legături cu cunoștințele din lecțiile anterioare sau care cer eforturi de gîndire mai mari (influența naturii asupra plantelor, posibilitățile omului de a o stăpîni, cum se explică adaptarea unor plante mediteraneene la condițiile de climă din unele regiuni ale patriei noastre etc.). Elevii continuă să răspundă precis, exprimîndu-se totodată și foarte corect.

Tovarășul Anton a predat apoi lecția nouă — despre bacterii, cu aceeași pricepere pedagogică de care a dat dovadă în verificarea cunoștințelor, așa că lecția a fost aproape învățată din predare.

Am desprins din această oră de botanică buna pregătire a elevilor, datorită în cea mai mare parte priceperii profesorului M. Anton.

Oră de botanică

Profesorul M. Anton își trădează emoția, așteptînd o întrebare degajată. În clasă sînt prezenți 36 de elevi. Au o înfățișare îngrijită: fețele le sînt însă îmbujorate de joaca din recreație, întreruptă de clopoțel.

O dată cu elevii am deschis și noi „caștile”, pe care notăm: Oră de științe naturale la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Valea Seacă.

Profesorul a început verificarea cunoștințelor din lecția precedentă: plante mediteraneene. Întrebările sînt puse clar și răspunsurile exacte. („Ce plante mediteraneene cunoașteți?” „De ce le numim mediteraneene?” etc.). După primele răspunsuri, atmosfera de încordare se risipește. Toți elevii ridică mîna pentru a răspunde. Profesorul nu solicită două răspunsuri aceluiași elev, așa că pînă la urmă a putut afla ce știu mai toți elevii.

După ce copiii au descris principalele plante mediteraneene, se trece la întrebări din ce în ce mai grele, care solicită legături cu cunoștințele din lecțiile anterioare sau care cer eforturi de gîndire mai mari (influența naturii asupra plantelor, posibilitățile omului de a o stăpîni, cum se explică adaptarea unor plante mediteraneene la condițiile de climă din unele regiuni ale patriei noastre etc.). Elevii continuă să răspundă precis, exprimîndu-se totodată și foarte corect.

Tovarășul Anton a predat apoi lecția nouă — despre bacterii, cu aceeași pricepere pedagogică de care a dat dovadă în verificarea cunoștințelor, așa că lecția a fost aproape învățată din predare.

Am desprins din această oră de botanică buna pregătire a elevilor, datorită în cea mai mare parte priceperii profesorului M. Anton.

Invățămîntul politic al cadrelor didactice

Pornind de la importanța pe care o are cunoașterea învățătorilor marxist-leniniste de către toți cei chemați să instruiască și să educe în spiritul comunist tinerii vîrstare, organele locale de partid și sindicale s-au străduit să creeze pentru pedagogi posibilitățile unui studiu organizat în cadrul cercurilor de învățămînt politic. De aceea în raionul Pașcani sînt cuprinși astăzi în învățămîntul politic circa 460 de pedagogi, adică aproximativ toți alții oameni cîți funcționează în școlile acestui raion. Marea masă a cadrelor didactice studiază istoria P.M.R., economia politică sau problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste. Cercurile funcționează pe comune, iar în orașul Pașcani — pe școli sau pe grupe de școli. La constituirea lor s-a ținut seama de formele de învățămînt politic pe care cursanții le-au absolvit anterior și pe cîți posibili, de preferințele acestora.

Pentru a se asigura un conținut corect și sistematic al cercurilor, organele locale au căutat să recruteze ca propagandisti numai cadre didactice și din specialitatea cu experiență politică și ca practică în munca de propagandist. De aceea, în prezent, toți cei ce conduc cercurile de învățămînt politic pentru profesori și învățători sînt pedagogi, cei mai mulți cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional ca Emil Gospodaru din comuna Măreșavești, Ervin Raib din comuna Mogoșești, Ioan Părășchiv din comuna Ruginoaș și alții — și cu o experiență de 4—5 sau 6 ani la conducerea cercurilor. Ca Angela Anton din Pașcani, Vasile Bodoșcă din Hălăucești, Petre Nistor din Valea Seacă etc.

Frecvența la seminarii pe raion este aproximativ de 90%, fiind cu mult mai bună decît în anul trecut. Nu puține sînt cadrele didactice care nu au nici o absență la ședințele cercurilor. Nu cităm decît cîteva din acestea: P. Bahne, H. Zaharia și C. Condurache din Mogoșești, E. Ivan, A. Zaharescu, V. Agapi din Pașcani, E. Cociță, V. Mingiuc din Herești ș.a. La cercul condus de tov. V. Bodoșcă din Hălăucești, trei sferturi din cursanții nu sînt niciodată. O analiză și mai frumoașă s-a obținut din acest punct de vedere cu propagandistii de raion sau de regiune au o frecvență de sută la sută.

Cum s-a ajuns la un asemenea rezultat în ceea ce privește frecvența? În cazul cursanților, în primul rînd prin grija propagandistilor de a fiine la ei evidența absențelor, de a se interesa cu regularitate de cauzele care au determinat lipsa și de a combate cu lărgă comedilitate. Nu e mai puțin adevărat că la toate acestea se adaugă conflictivitatea cadrelor didactice, ca și convingerea fermă că învățămîntul politic le este necesar. Frecvența bună a propagandistilor la seminariile pregătitoare se datorează de bună seamă și faptului că le-a fost asigurat transportul și că școlile respectă indicațiile de a le lăsa liberă ziua de sîmbătă, cînd, o dată pe lună, se face instruirea la raion.

În ceea ce privește activitatea propriu-zisă în cercuri, se poate spune că lecțiile sînt mai bine fundamentate din punct de vedere științific decît în anii trecuți, cursanții sînt din ce în ce mai preocupați de studierea și conspectarea materialului bibliografic. Numărul pedagogilor care pot discuta destul de degajat chiar și cele mai grele probleme a sporit. Asamenea cadre didactice sînt Tudor Spiridon, Gh. Ciobanu, V. Bo-

LA CĂMINUL CULTURAL

O bună parte din drumul pînă la Mogoșești l-am făcut în compania unui tîrăn sfîtos, inteligent și cu mult duh, care ne-a povestit tot timpul despre omenii din partea locului — oameni harnici și foarte de treabă — și despre niște tineri „disturbatori” din satul vecin, care în una din zile au îndrăznit — și crezi matați? — să se cîntecască în circuli și care, ca urmare, au fost pedepsiți cum se cuvine și fără întîrziere de către părinții lor!

Am găsit cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Mogoșești pregătindu-se pentru activitatea culturală de joi seara. Aci, la Mogoșești, învățătorii au sarcini bine delimitate în munca de la cîminul cultural. Tov. Elena Pruncu pregătește pe coriști, Gh. Mihalea se ocupă de cercul dramatic, Natalia Iosub instruieste echipa de dansuri populare. Fiecare învățător sau profesor se mai ocupă și de cîte un cerc de citit cu tîrăni, iar neobositul director al școlii și al cîminului, tov. Emil Pruncu, conduce cu pricepere întreaga muncă.

Științii școlii din satul Mogoșești se străduiește să organizeze la cîminul cultural activități plăcute și folositoare. Ca urmare, cîminul cultural atrage tot mai mulți săteni care vin aci cu plăcere, pentru că sînt nevoia să asculte conferințele agro tehnice, expunerile asupra problemelor politice interne și internaționale, asupra problemelor actuale ale satului și regiunii respective, recenziile de

Oră de botanică

Profesorul M. Anton își trădează emoția, așteptînd o întrebare degajată. În clasă sînt prezenți 36 de elevi. Au o înfățișare îngrijită: fețele le sînt însă îmbujorate de joaca din recreație, întreruptă de clopoțel.

O dată cu elevii am deschis și noi „caștile”, pe care notăm: Oră de științe naturale la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Valea Seacă.

Profesorul a început verificarea cunoștințelor din lecția precedentă: plante mediteraneene. Întrebările sînt puse clar și răspunsurile exacte. („Ce plante mediteraneene cunoașteți?” „De ce le numim mediteraneene?” etc.). După primele răspunsuri, atmosfera de încordare se risipește. Toți elevii ridică mîna pentru a răspunde. Profesorul nu solicită două răspunsuri aceluiași elev, așa că pînă la urmă a putut afla ce știu mai toți elevii.

După ce copiii au descris principalele plante mediteraneene, se trece la întrebări din ce în ce mai grele, care solicită legături cu cunoștințele din lecțiile anterioare sau care cer eforturi de gîndire mai mari (influența naturii asupra plantelor, posibilitățile omului de a o stăpîni, cum se explică adaptarea unor plante mediteraneene la condițiile de climă din unele regiuni ale patriei noastre etc.). Elevii continuă să răspundă precis, exprimîndu-se totodată și foarte corect.

Tovarășul Anton a predat apoi lecția nouă — despre bacterii, cu aceeași pricepere pedagogică de care a dat dovadă în verificarea cunoștințelor, așa că lecția a fost aproape învățată din predare.

Am desprins din această oră de botanică buna pregătire a elevilor, datorită în cea mai mare parte priceperii profesorului M. Anton.

Invățămîntul politic al cadrelor didactice

Pornind de la importanța pe care o are cunoașterea învățătorilor marxist-leniniste de către toți cei chemați să instruiască și să educe în spiritul comunist tinerii vîrstare, organele locale de partid și sindicale s-au străduit să creeze pentru pedagogi posibilitățile unui studiu organizat în cadrul cercurilor de învățămînt politic. De aceea în raionul Pașcani sînt cuprinși astăzi în învățămîntul politic circa 460 de pedagogi, adică aproximativ toți alții oameni cîți funcționează în școlile acestui raion. Marea masă a cadrelor didactice studiază istoria P.M.R., economia politică sau problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste. Cercurile funcționează pe comune, iar în orașul Pașcani — pe școli sau pe grupe de școli. La constituirea lor s-a ținut seama de formele de învățămînt politic pe care cursanții le-au absolvit anterior și pe cîți posibili, de preferințele acestora.

Pentru a se asigura un conținut corect și sistematic al cercurilor, organele locale au căutat să recruteze ca propagandisti numai cadre didactice și din specialitatea cu experiență politică și ca practică în munca de propagandist. De aceea, în prezent, toți cei ce conduc cercurile de învățămînt politic pentru profesori și învățători sînt pedagogi, cei mai mulți cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional ca Emil Gospodaru din comuna Măreșavești, Ervin Raib din comuna Mogoșești, Ioan Părășchiv din comuna Ruginoaș și alții — și cu o experiență de 4—5 sau 6 ani la conducerea cercurilor. Ca Angela Anton din Pașcani, Vasile Bodoșcă din Hălăucești, Petre Nistor din Valea Seacă etc.

Frecvența la seminarii pe raion este aproximativ de 90%, fiind cu mult mai bună decît în anul trecut. Nu puține sînt cadrele didactice care nu au nici o absență la ședințele cercurilor. Nu cităm decît cîteva din acestea: P. Bahne, H. Zaharia și C. Condurache din Mogoșești, E. Ivan, A. Zaharescu, V. Agapi din Pașcani, E. Cociță, V. Mingiuc din Herești ș.a. La cercul condus de tov. V. Bodoșcă din Hălăucești, trei sferturi din cursanții nu sînt niciodată. O analiză și mai frumoașă s-a obținut din acest punct de vedere cu propagandistii de raion sau de regiune au o frecvență de sută la sută.

Cum s-a ajuns la un asemenea rezultat în ceea ce privește frecvența? În cazul cursanților, în primul rînd prin grija propagandistilor de a fiine la ei evidența absențelor, de a se interesa cu regularitate de cauzele care au determinat lipsa și de a combate cu lărgă comedilitate. Nu e mai puțin adevărat că la toate acestea se adaugă conflictivitatea cadrelor didactice, ca și convingerea fermă că învățămîntul politic le este necesar. Frecvența bună a propagandistilor la seminariile pregătitoare se datorează de bună seamă și faptului că le-a fost asigurat transportul și că școlile respectă indicațiile de a le lăsa liberă ziua de sîmbătă, cînd, o dată pe lună, se face instruirea la raion.

În ceea ce privește activitatea propriu-zisă în cercuri, se poate spune că lecțiile sînt mai bine fundamentate din punct de vedere științific decît în anii trecuți, cursanții sînt din ce în ce mai preocupați de studierea și conspectarea materialului bibliografic. Numărul pedagogilor care pot discuta destul de degajat chiar și cele mai grele probleme a sporit. Asamenea cadre didactice sînt Tudor Spiridon, Gh. Ciobanu, V. Bo-

LA CĂMINUL CULTURAL

O bună parte din drumul pînă la Mogoșești l-am făcut în compania unui tîrăn sfîtos, inteligent și cu mult duh, care ne-a povestit tot timpul despre omenii din partea locului — oameni harnici și foarte de treabă — și despre niște tineri „disturbatori” din satul vecin, care în una din zile au îndrăznit — și crezi matați? — să se cîntecască în circuli și care, ca urmare, au fost pedepsiți cum se cuvine și fără întîrziere de către părinții lor!

Am găsit cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Mogoșești pregătindu-se pentru activitatea culturală de joi seara. Aci, la Mogoșești, învățătorii au sarcini bine delimitate în munca de la cîminul cultural. Tov. Elena Pruncu pregătește pe coriști, Gh. Mihalea se ocupă de cercul dramatic, Natalia Iosub instruieste echipa de dansuri populare. Fiecare învățător sau profesor se mai ocupă și de cîte un cerc de citit cu tîrăni, iar neobositul director al școlii și al cîminului, tov. Emil Pruncu, conduce cu pricepere întreaga muncă.

Științii școlii din satul Mogoșești se străduiește să organizeze la cîminul cultural activități plăcute și folositoare. Ca urmare, cîminul cultural atrage tot mai mulți săteni care vin aci cu plăcere, pentru că sînt nevoia să asculte conferințele agro tehnice, expunerile asupra problemelor politice interne și internaționale, asupra problemelor actuale ale satului și regiunii respective, recenziile de

Invățămîntul politic al cadrelor didactice

Pornind de la importanța pe care o are cunoașterea învățătorilor marxist-leniniste de către toți cei chemați să instruiască și să educe în spiritul comunist tinerii vîrstare, organele locale de partid și sindicale s-au străduit să creeze pentru pedagogi posibilitățile unui studiu organizat în cadrul cercurilor de învățămînt politic. De aceea în raionul Pașcani sînt cuprinși astăzi în învățămîntul politic circa 460 de pedagogi, adică aproximativ toți alții oameni cîți funcționează în școlile acestui raion. Marea masă a cadrelor didactice studiază istoria P.M.R., economia politică sau problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste. Cercurile funcționează pe comune, iar în orașul Pașcani — pe școli sau pe grupe de școli. La constituirea lor s-a ținut seama de formele de învățămînt politic pe care cursanții le-au absolvit anterior și pe cîți posibili, de preferințele acestora.

Pentru a se asigura un conținut corect și sistematic al cercurilor, organele locale au căutat să recruteze ca propagandisti numai cadre didactice și din specialitatea cu experiență politică și ca practică în munca de propagandist. De aceea, în prezent, toți cei ce conduc cercurile de învățămînt politic pentru profesori și învățători sînt pedagogi, cei mai mulți cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional ca Emil Gospodaru din comuna Măreșavești, Ervin Raib din comuna Mogoșești, Ioan Părășchiv din comuna Ruginoaș și alții — și cu o experiență de 4—5 sau 6 ani la conducerea cercurilor. Ca Angela Anton din Pașcani, Vasile Bodoșcă din Hălăucești, Petre Nistor din Valea Seacă etc.

Frecvența la seminarii pe raion este aproximativ de 90%, fiind cu mult mai bună decît în anul trecut. Nu puține sînt cadrele didactice care nu au nici o absență la ședințele cercurilor. Nu cităm decît cîteva din acestea: P. Bahne, H. Zaharia și C. Condurache din Mogoșești, E. Ivan, A. Zaharescu, V. Agapi din Pașcani, E. Cociță, V. Mingiuc din Herești ș.a. La cercul condus de tov. V. Bodoșcă din Hălăucești, trei sferturi din cursanții nu sînt niciodată. O analiză și mai frumoașă s-a obținut din acest punct de vedere cu propagandistii de raion sau de regiune au o frecvență de sută la sută.

Cum s-a ajuns la un asemenea rezultat în ceea ce privește frecvența? În cazul cursanților, în primul rînd prin grija propagandistilor de a fiine la ei evidența absențelor, de a se interesa cu regularitate de cauzele care au determinat lipsa și de a combate cu lărgă comedilitate. Nu e mai puțin adevărat că la toate acestea se adaugă conflictivitatea cadrelor didactice, ca și convingerea fermă că învățămîntul politic le este necesar. Frecvența bună a propagandistilor la seminariile pregătitoare se datorează de bună seamă și faptului că le-a fost asigurat transportul și că școlile respectă indicațiile de a le lăsa liberă ziua de sîmbătă, cînd, o dată pe lună, se face instruirea la raion.

În ceea ce privește activitatea propriu-zisă în cercuri, se poate spune că lecțiile sînt mai bine fundamentate din punct de vedere științific decît în anii trecuți, cursanții sînt din ce în ce mai preocupați de studierea și conspectarea materialului bibliografic. Numărul pedagogilor care pot discuta destul de degajat chiar și cele mai grele probleme a sporit. Asamenea cadre didactice sînt Tudor Spiridon, Gh. Ciobanu, V. Bo-

cărți, lecturile literare, să participe sau să assiste la repetițiile corului, ale echipelor de dansuri și de teatru, să jance șah, să asculte radio, iar atunci cînd se organizează serbări, să le guste din plin.

În seara aceasta, sala cîminului cultural este arhiplîmă. Sînd pe tov. Gh. Mihalea le aduce știri din țară, de peste hotare, ca și vesti din regiunea lor, după ce se pune la punct problema terminării terenului sportiv, se trece la activități diverse. Cercul dramatic începe repetițiile pentru piesa „Morisca” de St. Tita și I. Ibrănu (de altfel aceasta nu e prima din repertoriul cercului), unui săteni ascultă radio, alții joacă șah, un tîrăn a venit cu acordeonul. Și alături de ei, harnicii învățători, Colo tov. Emil Pruncu se sîntuiește cu tîrăni, dîncește tov. Mihalea se ocupă de sîntuiește echipa de dansuri populare. Fiecare învățător sau profesor se mai ocupă și de cîte un cerc de citit cu tîrăni, iar neobositul director al școlii și al cîminului, tov. Emil Pruncu, conduce cu pricepere întreaga muncă.

Științii școlii din satul Mogoșești se străduiește să organizeze la cîminul cultural activități plăcute și folositoare. Ca urmare, cîminul cultural atrage tot mai mulți săteni care vin aci cu plăcere, pentru că sînt nevoia să asculte conferințele agro tehnice, expunerile asupra problemelor politice interne și internaționale, asupra problemelor actuale ale satului și regiunii respective, recenziile de

Invățămîntul politic al cadrelor didactice

Pornind de la importanța pe care o are cunoașterea învățătorilor marxist-leniniste de către toți cei chemați să instruiască și să educe în spiritul comunist tinerii vîrstare, organele locale de partid și sindicale s-au străduit să creeze pentru pedagogi posibilitățile unui studiu organizat în cadrul cercurilor de învățămînt politic. De aceea în raionul Pașcani sînt cuprinși astăzi în învățămîntul politic circa 460 de pedagogi, adică aproximativ toți alții oameni cîți funcționează în școlile acestui raion. Marea masă a cadrelor didactice studiază istoria P.M.R., economia politică sau problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste. Cercurile funcționează pe comune, iar în orașul Pașcani — pe școli sau pe grupe de școli. La constituirea lor s-a ținut seama de formele de învățămînt politic pe care cursanții le-au absolvit anterior și pe cîți posibili, de preferințele acestora.

Pentru a se asigura un conținut corect și sistematic al cercurilor, organele locale au căutat să recruteze ca propagandisti numai cadre didactice și din specialitatea cu experiență politică și ca practică în munca de propagandist. De aceea, în prezent, toți cei ce conduc cercurile de învățămînt politic pentru profesori și învățători sînt pedagogi, cei mai mulți cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional ca Emil Gospodaru din comuna Măreșavești, Ervin Raib din comuna Mogoșești, Ioan Părășchiv din comuna Ruginoaș și alții — și cu o experiență de 4—5 sau 6 ani la conducerea cercurilor. Ca Angela Anton din Pașcani, Vasile Bodoșcă din Hălăucești, Petre Nistor din Valea Seacă etc.

Frecvența la seminarii pe raion este aproximativ de 90%, fiind cu mult mai bună decît în anul trecut. Nu puține sînt cadrele didactice care nu au nici o absență la ședințele cercurilor. Nu cităm decît cîteva din acestea: P. Bahne, H. Zaharia și C. Condurache din Mogoșești, E. Ivan, A. Zaharescu, V. Agapi din Pașcani, E. Cociță, V. Mingiuc din Herești ș.a. La cercul condus de tov. V. Bodoșcă din Hălăucești, trei sferturi din cursanții nu sînt niciodată. O analiză și mai frumoașă s-a obținut din acest punct de vedere cu propagandistii de raion sau de regiune au o frecvență de sută la sută.

Cum s-a ajuns la un asemenea rezultat în ceea ce privește frecvența? În cazul cursanților, în primul rînd prin grija propagandistilor de a fiine la ei evidența absențelor, de a se interesa cu regularitate de cauzele care au determinat lipsa și de a combate cu lărgă comedilitate. Nu e mai puțin adevărat că la toate acestea se adaugă conflictivitatea cadrelor didactice, ca și convingerea fermă că învățămîntul politic le este necesar. Frecvența bună a propagandistilor la seminariile pregătitoare se datorează de bună seamă și faptului că le-a fost asigurat transportul și că școlile respectă indicațiile de a le lăsa liberă ziua de sîmbătă, cînd, o dată pe lună, se face instruirea la raion.

În ceea ce privește activitatea propriu-zisă în cercuri, se poate spune că lecțiile sînt mai bine fundamentate din punct de vedere științific decît în anii trecuți, cursanții sînt din ce în ce mai preocupați de studierea și conspectarea materialului bibliografic. Numărul pedagogilor care pot discuta destul de degajat chiar și cele mai grele probleme a sporit. Asamenea cadre didactice sînt Tudor Spiridon, Gh. Ciobanu, V. Bo-

LA CĂMINUL CULTURAL

Împotriva armei atomice!

În cadrul „Congresului cultural german”, organizat zilele acestea la München de asociațiile intelectualilor din ambele părți ale Germaniei, participanții și invitații, printre care se numără și savanții francezi, au semnat o declarație în care subliniază pericolul pe care-l prezintă pentru întreaga omenire continuarea experiențelor cu arma nucleară și cer marilor puteri să pună capăt acestei amenințări. „Sintem convinși — se spune în această declarație, care este semnată printre alții de profesorul Chaletet (Franța), de profesorul Saletier de la Universitatea din München și de profesorul Hermann Budziszlowski de la Universitatea din Leipzig — că este urgent necesar ca experții să atragă atenția opiniei publice din toate țările asupra pericolului pe care-l prezintă experiențele și înarmarea atomică pentru a se face astfel imposibilă această crimă împotriva umanității”.

Ziarul olandez „De Vaarheid” a publicat convorbirile unui corresponsent al său cu oameni de știință și fruntași ai vieții publice din Olanda în legătură cu înarmarea Uniunii Sovietice de a înarma experiențele cu arma atomică și cu hidrogen. Prof. Forter de la Universitatea din Leyda a declarat: „Este în mod normal dacă se pune capăt acestor experiențe. Nu pot crede că cineva ar putea obiecta împotriva acestui lucru”. În același spirit s-au pronunțat profesorii Wurdeман și Kweido de la Universitatea din Amsterdam și alții.

Ziarul „Dagens Nyheter” a publicat un interviu acordat de cunoscutul om de știință suedez prof. Ake Gustafson, care subliniază perimediile pe care o prezintă pentru omenire arma atomică și condamnă propaganda în favoarea achiziționării acestei arme de către Suedia. „Este lipsit de sens și periculos”, declară Gustafson, ca o țară atât de mică să achiziționeze arma atomică. Se vorbește despre arma nucleară tactică, dar aceasta este o înșelăciune. Arma tactică este bomba atomică și acest lucru nu poate fi ignorat. Dacă toate țările mici vor avea asemenea bombe, catastrofa se va putea produce foarte ușor”.

Comitetul executiv al Organizației tineretului social-democrat „Șoimii” a lansat un apel în care cheamă pe toți muncitorii din Germania occidentală să declanșeze o grevă generală de protest împotriva hotărârii de a se înarma Bundeswehr-ul cu arma atomică. „Uniunea studenților socialiști” din R.F. Germană a anunțat că va sprijini toate forțele care se pronunță împotriva înarmării atomice. „Uniunea studenților socialiști” cheamă întregul tineret studios din R.F. Germană să lupte împotriva „hotărârii funeste a Bundestagului”.

Decanul Facultății de fizică de la Universitatea din Tokio, Kimura, a arătat că după părerea oamenilor de știință japonezi peste aproximativ 20 de ani rasa omenescă va avea de suferit ca urmare a experiențelor cu arma nucleară.

Fiecare al patrulea om ÎNVĂȚĂ

DATE DESPRE
ÎNVĂȚĂMÎNTUL SOVIETIC
LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ
DIN BRUXELLES

În dezvoltarea culturală a societății, realizările în domeniul învățămîntului public și al pregătirii cadrelor științifice joacă un rol foarte însemnat. Despre aceasta vorbesc convingător numeroasele exponate ale pavilionului sovietic și cele 36 de standuri închinatăe muncii savanților sovietici în „Palatul culturii” de la expoziția mondială din Bruxelles. Printre exponatele pavilionului sovietic ocupă un loc însemnat primul satelit artificial al pământului, rod minunat al muncii colective a savanților inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor sovietici de cele mai diferite specialități. În cei 40 de ani ai puterii sovietice, în această perioadă istorică atât de scurtă, cultura popoarelor sovietice s-a ridicat la o înălțime nemaîntîlnită.

Care sînt rezultatele dezvoltării învățămîntului public în țară în ultimii 50—60 de ani? În țara noastră se află o dare de seamă alcătuită de comisarii generali ai secției ruse de la expoziția mondială care a avut loc în anul 1900 la Paris. În această dare de seamă, ca și în catalogul secției, pe primul plan se află exponatele privitoare la succesele învățămîntului. „Grupa întâia, se spune în darea de seamă, a cuprins materialele privitoare la educație și învățămînt. O mare atenție s-a acordat învățămîntului special și rapidei dezvoltări a învățămîntului tehnic, de meserii, agricol, profesional și comercial”. Organizatorii secției ruse de la expoziția din 1900 socoteau, după cum se vede, că există toate motivele pentru a se fi lăsat cu dezvoltarea învățămîntului public în Rusia. Să cercetăm și părerile vizitatorilor expoziției din Paris. „Nu putem să nu cităm aici câteva cifre care vorbesc despre creșterea rapidă a învățămîntului tehnic în Rusia” — a scris într-o publicație de învățămînt, în anul 1900, D. I. Strekalova. Existau atunci 190 de instituții de învățămînt industrial de diverse tipuri și specialități... În ceea ce privește numărul studenților din instituțiile tehnice de învățămînt superior, Rusia ocupa al doilea loc, după Germania. Aici erau în anul 1898 15.000 de elevi, în Rusia 8003, în Austro-Ungaria 5600 ș.a.m.d.

Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția mondială din Bruxelles vor afla despre deosebit de însemnatele succese ale statului sovietic în acest domeniu. Astăzi, în U.R.S.S. studiază peste 50.000.000 de oameni. Aceasta înseamnă că fiecare al patrulea om din țară studiază în școli, în universități, în institute tehnice etc.

În anul deschiderii expoziției de la Paris existau în Rusia 55 de instituții de învățămînt superior, laic, care cuprindeau 29.827 de studenți. Exponatele secției învățămîntului din pavilionul sovietic arată că în U.R.S.S. există mai mult de 2.000.000 de studenți și studenți, care studiază în 767 de instituții de învățămînt superior. Numărul studenților din universități și institute a crescut de circa 70 de ori. Această creștere a avut loc în anii puterii sovietice.

În ceea ce privește învățămîntul tehnic și profesional, rezultatele obținute în prezent ar părea fantastice pentru contemporanii expoziției mondiale de la Paris. Împreună cu învățămîntul superior, învățămîntul tehnic și profesional a dat economiei sovietice peste 6.000.000 de specialiști.

Amintind de darea de seamă a comisariatului secției ruse de la expoziția din Paris nu se poate să nu arătăm, de asemenea, că în U.R.S.S. se acordă o mare atenție școlilor tehnice. A fost organizat un sistem unic de stat care cuprinde școli de meserii, școli feroviare, școli de construcții și alte școli de învățămînt profesional și tehnic. În total există 3.200 asemenea școli, în care 1.000.000 de tineri își însușesc circa 700 de profesii.

S-au transformat și așa numitele regiuni periferice ale Rusiei. La expoziția din Paris din 1900 nu se arătau decât unele și arme de vîntătoare folosite de locuitorii acestor regiuni, precum și animalele împalate și bănuți. Desigur, despre cultura acestor popoare nu se putea spune nimic. Chiar după 15 ani de la expoziția din Paris, în întreaga țară se aflau doar 175 de școli mici în care învățau un număr foarte redus de copii între 8 și 15 ani. În Asia mijlocie și în Kazahstan procentul țănuitorilor de carte se ridica de abia la 0,5%—2%. În Tadjiikistan la 0,5%, în Kirghizia la 0,6%, în Turkmenia la 0,7%, în Uzbekistan la 1,6%.

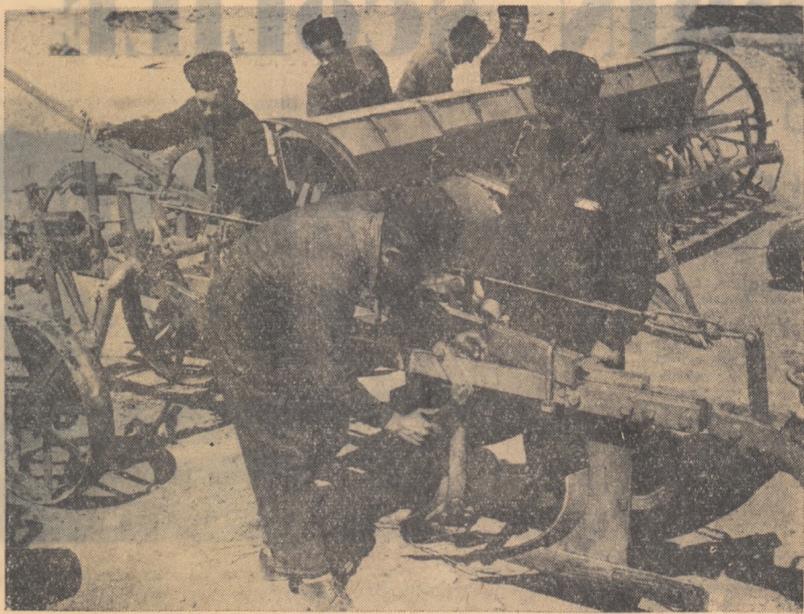
Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția din Bruxelles vor putea să cunoască creșterea nvalului cultural și a învățămîntului în aceste regiuni. Înainte de 1917, 48 de popoare locuind pe teritoriul vechii Rusii nu aveau scriere. Astăzi toți locuitorii Uniunii Sovietice studiază în mod gratuit, în limba lor natală. De mult a fost lichidată neștiința și de carte nu numai în raioanele Rusiei centrale, ci și în toate colțurile înșelate țării sovietice. Acum, în U.R.S.S. se rezolvă pe ceașă cu succes marea sarcină a generalizării învățămîntului mediu în orașe și sate.

Iată, de pildă, cit de mult a crescut nivelul cultural al Kirghiziei, ai cărei locuitori sînt în număr de aproape 2.000.000. Înainte de puterea sovietică, în Kirghizia aproape că nu existau țănuitori de carte. Acum, în R.S.S. Kirghiză s-a înființat învățămîntul general de 7 ani și începe trecerea la generalizarea învățămîntului general de 10 ani. În școlile de cultură generală ale Kirghiziei au studiat, în anul 1956, 325.000 de tineri, de 46 ori mai mulți decît în 1914. Dacă înainte în Kirghizia nu exista nici o universitate și nici o școală tehnică, în momentul de față există o academie de științe, 9 instituții de învățămînt superior, 30 de școli tehnice și alte școli speciale de învățămînt mediu. A fost construită o rețea largă de cluburi, teatre, cinematografe, s-au deschis 2.250 de biblioteci. Numai în ultimii patru ani au fost construite aici 54 de biblioteci.

O altă dezvoltare culturală este caracteristică tuturor republicilor, țănuitorilor și regiunilor Uniunii Sovietice. În Estonia, de exemplu, se editează cele mai multe cărți din lume socotite pe cap de țănuitor. Numai în ultimii ani au fost editate în limba estonă 40.000.000 de cărți. În 1957 au apărut mai mult de 5.000.000 de exemplare de cărți, aproape o treime din acestea aparținînd scriitorilor estoni clasici sau scriitorilor contemporani, 600.000 de cărți apărute în anul trecut sînt scrise în limbile engleză, franceză, chineză, germană, italiană și în altele limbi.

Acestea sînt trăsăturile societății sovietice contemporane în centrul atenției careia stă grăja pentru cm.

ALEXEI VLADIMIROV

Elivii unei școli medii tehnice agricole din R. P. Ungară în timpul practicii în producție.

Marca sărbătoare a poporului frate maghiar

La 4 aprilie poporul frate maghiar sărbătorește cea de-a 13-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. Zilua de 4 aprilie 1945, ziua în care trupele cehoslovace hiteriste și o dată cu ele regimul fascist-horthyst au fost izgonite de către armata sovietică, a deschis o epocă nouă în istoria poporului maghiar. Ungaria populară a pășit pe drumul construirii unei societăți noi, eliberată de orice exploatare, societatea socialistă.

În anii puterii populare economia și cultura Ungariei s-au dezvoltat într-un ritm necunoscut în trecut. Țara s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine, cu așezăminte de cultură și de sănătate, cu școli și universități. Toate aceste realizări sînt rezultatul muncii creatoare a poporului și al colaborării și întruajutorării țovărășești cu țările lagărului socialist, al ajutorului frătesc primit din partea Uniunii Sovietice.

Învățămîntul se bucură de o atenție deosebită din partea statului democratic-popular. Alături de marile realizări obținute pe toate țănuirile, succese însemnate s-au dobîndit și în domeniul învățămîntului. A crescut numărul celor care au posibilități

de a învăța. Citeva cifre sînt grăitoare în acest sens: numărul de 52.343 de elevi, cîți învățau în 1938. În școlile medii numărul lor a crescut astăzi la peste 125.000, iar aproape un milion și jumătate de elevi învățau în școlile elementare. În școlile din R.P. Ungară lucrează astăzi de 4 ori mai mulți învățători și profesori decît în timpul burgheziei.

O deosebită atenție se dă pătrunderii în școală a unui număr cit mai mare de fii de muncitori și țărani muncitori. Este suficient să comparăm situația de azi cu faptul că în 1938 pătrundeau în școlile medii numai 3,4 la suta fii de muncitori și 0,6 la suta fii de țărani. Astăzi învăț în școlile medii 36,1 la suta fii de muncitori și 18,8 la suta fii de țărani. De asemenea, un loc important în sistemul de învățămînt maghiar îl ocupă pregătirea noilor cadre de tehnicieni pentru industria socialistă. În timp ce în anul 1949-1950 numărul studenților înscriși la institutele politehnice se cifra la 6.532, în ultimii ani numărul studenților din aceste instituții de învățămînt superior a ajuns la peste 18.000. În timp ce

în 1948 au primit diploma de inginer 589 absolvenți, în 1956 au devenit ingineri 2.984 persoane. Numărul elevilor de la școlile medii tehnice a crescut de la 19.000, cit erau în anul 1950-1951, la peste 40.000.

Statul democratic-popular acordă o deosebită atenție îmbunătățirii conținutului învățămîntului. S-au obținut și în acest domeniu succese însemnate pe linia promovării unui învățămînt realist-științific, pe linia legării învățămîntului de practică. Școala maghiară este menită să crească un tineret nou, constructor de nădejde al societății socialiste. Mergînd pe aceeași linie de îmbunătățire a procesului de învățămînt, guvernul revoluționar muncitoresc-țăranesc a luat la 29 martie o hotărîre cu privire la introducerea învățămîntului politic în școlile de cultură generală.

Săluind poporul maghiar la cea de-a 13-a aniversare a eliberării țării sale, pedagogii din țara noastră, alături de întreg poporul român, urază profesorilor și învățătorilor din R. P. Ungară noi succese în nobila muncă de educare a viitorilor constructori ai societății socialiste.

CARNAVAL LITERAR

Pe zi ce trece, cartea capătă o mai largă răspîndire în rîndul elevilor. Cadrele didactice caută mereu forme noi și variate pentru sporirea numărului de prieteni ai cărții.

De curînd, o știre venită din Cimpulung Mușcel ne-a adus la cunoștință o nouă formă pe care au folosit-o pedagogii din acest oraș în scopul dezvoltării interesului elevilor pentru literatură. Ei au organizat, cu ajutorul secției de învățămînt, un carnaval literar urmat de „carnavalul cărții”. Un număr de peste 80 personaje literare, costumele corespunzător, au defilat pe scenă, prin fața publicului, rostind o replică specifică

personajului respectiv și ideii generale a operei. După ce s-au făcut cunoscute publicului, personajele au coborît de pe scenă pentru a participa la carnavalul propriu-zis. Deși prima încercare, această formă de manifestare culturală s-a dovedit a fi deosebit de interesantă și atractivă pentru tineri.

Este de remarcat că mulți elevi au realizat adevărate „roluri”. Astfel, se impune să menționăm pe Angela Cioculescu în Pe-a gîndii Nilovna, pe Gheorghe Cruceru în Hagi Tudose, pe Ortansa Fianu și Constantin Mandu în Smarandă și Ștefan a Petrii Ciubotaru, pe Aurelia Lascu și

Radu Mușat în Nadina Luga și Petre Petre etc.

Bineînțeles, ca orice început, „carnavalul literar” a avut și unele deficiențe. Montajul nu avea în vedere o temă precisă, care să determine alegerea personajelor și a replicilor. Pe de altă parte, fragmentele alese s-au menținut într-un cadru strict didactic, fiind limitate în mare parte la ceea ce se predă în mod obișnuit în școală. Amănuntele de costume nu au fost în toate cazurile la înălțime.

Oricum, însă, inițiativa pedagogilor cimpulungeni constituie un exemplu frumos și demn de urmat.

V. O.

REFORMA scrierii chineze

Reforma scrierii chineze face parte din marile realizări pe care le-a înfăptuit omenirea populară în China în anii de după eliberare. Ea a fost cerută de statul dezvoltat în care se află societatea chineză astăzi, de marea acțiune de ridicare a nivelului cultural al meselor.

În R. P. Chineză, ca și în celelalte țări de democrație populară din Asia, mișcarea pentru lichidarea analfabetismului a luat o deosebită amploare în ultimii ani, devenind problema principală a revoluției culturale. Învățarea citi mai rapidă a scrisorilor era strîns legată de greutatea ridicată de însușirea scrierii hieroglifice.

Scrierea hieroglifică chineză este cunoscută cu 2.000 de ani înainte erei noastre. Ea este mai nouă decît scrierile egipteană și preindiană și aproape contemporană cu scrierile cretană și scrierile popoarelor din America centrală și Mexic. Dintre toate numai scrierea chineză s-a păstrat pînă în zilele noastre ca scriere hieroglifică. Aceasta se datorește și dezvoltării istorice a poporului chinez, dar, mai cu seamă, unor parti-

cularități ale limbii chineze. Reprezentarea o vorbii romanizabilă scrierilor chineze a fost imposibilă de realizat datorită caracteristicilor sale fonetice. Poporul vietnamez a păstrat scrierile cu hieroglifice chineze pînă în secolul XIII al erei noastre cînd s-a creat o scriere națională denumită „nom”, care avea la bază tot scrierea chineză. În țara asemănătoare s-a petrecut și în Japonia și Coreea, unde se folosește ca asemănare scrierea chineză. O dată cu hieroglificele chineze, aceste țări au primit și diferite sisteme de alfabet fonetic.

Scrierea chineză cuprinde între 40 și 50.000 de hieroglifice diferite. Ele nu se folosesc însă în întregime. Pentru citirea presei și a literaturii este suficient să se cunoască un număr redus, de 6—7.000 semne, care sînt mai des întrebuintate. Chiar și așa, însă, învățarea limbii chineze este foarte grea pentru începători.

În scopul simplificării scrierii hieroglifice și pentru a ușura trecerea la scrierea cu literă, în 1952 s-a înstituit un comitet pentru reforma scrierii hieroglifice. Rezultatele muncii acestui comitet — din care au

făcut parte lingviști de seamă din R.P. Chineză — a fost elaborarea unui proiect care prevede îndepărtarea din scriere a peste o mie de hieroglifice și simplificarea a peste 1700 de hieroglifice uzuale. Comitetul cu acest comitet de simplificare au lucrat mai multe grupe de cercetători, care au creat o scriere națională pentru populația diferitelor naționalități din China. În prezent, șaisprezece minorități naționale au o scriere proprie. Unele minorități — cum ar fi, de pildă, minoritatea Miao — au scriere cu caractere latine.

Simplificarea scrierii chineze și crearea scrierilor naționale au permis trecerea la acțiuni de masă în ceea ce privește lichidarea neștiinței de carte și completarea studiilor. În numeroase școli șerale orășenești pentru alfabetizarea muncitorilor au învățat peste 5 milioane de persoane, iar în școlile de iarnă pentru țărani și în școlile elementare peste 60 milioane.

În scopul dezvoltării succesorilor obișnuiți pe țănu cultural, Academia de Științe a R. P. Chineză a trecut la elaborarea proiectului unui nou alfabet, care să aibă la bază alfabetul latin. Guvernul și apoi Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chind au aprobat proiectul noului alfabet.

La aplicarea în practică a noului alfabet iau parte toate instituțiile culturale. Principala problemă care se pune este răspîndirea pe scară tot mai largă a limbii „putunhua”, limba oficială care se vorbește la Pekin și în cea mai mare parte a țării și pe baza căreia s-a alcătuit noul alfabet. Postul de radio central a început să transmită un program special de predare a noului alfabet. Titlurile ziarelor și revistelor se scriu și cu hieroglifice chineze și cu noul alfabet.

Ministerul Învățămîntului din R. P. Chineză a dat luna trecută o directivă în care se prevede ca toate școlile elementare și medii să înceapă în toamna acestui an predarea noului alfabet. În prezent, toți învățătorii și profesorii chinezi studiază noul alfabet fonetic. Au început să se tipărească manualele și literatura de masă pentru muncitori și țărani cu noul alfabet, iar în orașele și raioanele în care se vorbește în limba „putunhua” acesta este folosit și la cursurile de alfabetizare. O dată cu începerea noului an școlar, în școlile pentru minoritățile naționale alfabetul va fi folosit pentru studierea limbii chineze vorbite.

Introducerea noului alfabet în locul complicatului sistem de scriere hieroglifică are o importanță deosebit de mare pentru poporul chinez. El dă maselor largi de oameni ai muncii posibilitatea să-și însușească cele mai înaintate cuceriri ale științei și culturii.

Un număr de 14 băieți și fete, elevi ai școlilor din orașul Tsinan, provincia Shanlung, au hotărît să se stabilească la țară. În foto: Sosirea în satul Tai a elevilor din orașul Tsinan.

NEDUMERIRE

De-a lungul vieții mele n-am fost tentat niciodată să scriu. De altfel, nu m-aș fi apucat de scris nici acum, dacă nu mă sezisa un profesor care, printre altele, a trebuit să le vorbească elevilor și despre persoana mea.

Sînt, după cum toată lumea știe — și manualele de zoologie de clasele a VI-a și a IX-a o confirmă — cel mai mare pește din apele sărate și dulci ale țării noastre. Domiciliul îl am în Marea Neagră. Sînt lung de 7 metri și greu de... nu știu exact cite kilograme. Pentru a cunoaște și acest amănunt din autobiografia mea, am consultat cele două manuale de zoologie.

„El [adică eu, morunul, scrie manualul pentru clasa a VI-a] este cel mai mare pește din apele noastre, pînă la jumătatea lui, cu o greutate de 1400 kg, și cu o lungime de 7 metri și greutatea de 1400 kg”.

După acest manual înseamnă, deci, că am o greutate în jurul a 1400 kg.

Să vedem însă ce spune despre greutatea mea manualul de zoologie pentru clasa a IX-a. „Morunul (Huso-huso) — adică tot eu, — trăiește în Marea Neagră. Lungimea lui variază între 1 și 7 metri, iar greutatea între 50, 200 și chiar 900 kg”.

Iată dar că, după acest manual, nu mai am greutatea de 1400 kg, ci de 900 kg. Pe care cită s-o iau drept bună? Pentru a mă dumiri, m-am adresat unor specialiști care m-au stătuț să dau crezare manualului de clasa a VI-a. Am decedat 1400 kg.

Dar cum rămîne, totuși, cu afirmația manualului pentru clasa a IX-a, care spune că pot fi „chiar” de 900 kg? Dacă pentru autorii acestui manual, după cum se vede, nu are prea mare importanță cifra exactă a greutății mele, pentru mine însă acest lucru este foarte important și mă întreb cum de i-a răbdană inima să-mi mănince 500 kg din greutatea mea reală?

Morunul Huso-huso (pentru confundate M. GINDACU)